

Сряда, 8 юни 2011 г.

22. Подчертава значението на това, всяка дългосрочна структура за администриране и управление на ГНСС да бъде напълно прозрачна, да се отличава с финансова стабилност и отчетност и да се управлява по възможно най-отговорен начин; в тази връзка отбелязва, че координацията със Съвета и Европейския парламент следва да се извършва редовно и да включва подробни актуализирани данни;

23. Призовава Комисията да създаде подходящи механизми, за да гарантира, че основаващите се на ГНСС услуги и приложения, както частно, така и обществено регулирани, спазват основните права на гражданите като неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни;

*

* *

24. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и Европейската космическа агенция.

Нова многогодишна финансова рамка за конкурентоспособна, устойчива и приобщаваща Европа

P7_TA(2011)0266

Резолюция на Европейския парламент от 8 юни 2011 г. относно „Инвестиция за бъдещето: нова Многогодишна финансова рамка (МФР) за конкурентоспособна, устойчива и приобщаваща Европа“ (2010/2211(INI))

(2012/С 380 Е/13)

Европейският парламент,

- като взе предвид Междуйнституционалното споразумение от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление ⁽¹⁾,
- като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 312 от него,
- като взе предвид своята резолюция от 29 март 2007 г. относно бъдещето на собствените ресурси на Европейския съюз ⁽²⁾,
- като взе предвид Решение 2007/436/ЕО, Евратом на Съвета от 7 юни 2007 г. относно системата на собствените ресурси на Европейските общности ⁽³⁾ и неговите правила за прилагане,
- като взе предвид съобщението на Комисията относно „Преглед на бюджета на ЕС“ (COM(2010)0700),
- като взе предвид своето решение от 16 юни 2010 г. за създаване на специална комисия по политическите предизвикателства и бюджетните средства за устойчив Европейски съюз след 2013 г. ⁽⁴⁾,
- като взе предвид приноса от страна на *Националния съвет на Република Австрия, Камарата на депутатите на Чешката република, Парламента на Кралство Дания, Парламента на Република Естония, Бундестага на Федерална република Германия, Бундесрата на Федерална република Германия, Камарата на представителите на Ирландия, Сейта на Република Литва, Сейта на Република Латвия, Събранието на Португалската република, Втората камара на Кралство Нидерландия и Риксдага на Кралство Швеция,*
- като взе предвид член 184 от своя правилник,

⁽¹⁾ ОВ С 139, 14.6.2006 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 27 Е, 31.1.2008 г., стр. 214.

⁽³⁾ ОВ L 163, 23.6.2007 г., стр. 17.

⁽⁴⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0225.

Сряда, 8 юни 2011 г.

- като взе предвид доклада на специалната комисията по политическите предизвикателства и бюджетните средства за устойчив Европейски съюз след 2013 г. и становищата на комисията по развитие, на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, на комисията по промишленост, изследвания и енергетика, на комисията по транспорт и туризъм, на комисията по регионално развитие, на комисията по земеделие и развитие на селските райони, на комисията по култура и образование, както и на комисията по правата на жените и равенството между половете (A7-0193/2011),
- A. като има предвид, че Парламентът взе решение да създаде специална комисия със следния мандат:
 - a) да определи политическите приоритети на Парламента за МФР след 2013 г. както в законодателен, така и в бюджетен аспект,
 - b) да направи оценка на финансовите средства, необходими на Съюза за постигане на неговите цели и провеждане на неговите политики за периода, който започва на 1 януари 2014 г.,
 - v) да определи продължителността на следващата МФР,
 - г) да предложи, в съответствие с тези приоритети и цели, структура за бъдещата МФР, като в нея се посочат основните области на дейност на Съюза,
 - д) да представи насоки за индикативно разпределение на средствата между и в рамките на различните функции за разходната част на МФР съобразно приоритетите и предлаганата структура,
 - e) да определи връзката между реформата на системата за финансиране на бюджета на ЕС и преразглеждането на разходите, така че комисията по бюджети да разполага със солидна основа при преговорите за новата МФР,
- B. като има предвид, че специалната комисия следва да представи окончателния си доклад, преди Комисията да представи предложенията си относно следващата МФР,
- B. като има предвид, че в съответствие с член 311 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Съюзът трябва да си осигурява средствата, необходими за постигане на неговите цели и успешното изпълнение на неговите политики, и да се финансира изцяло от собствени средства,
- Г. като има предвид, че в съответствие с член 312, параграф 5 и член 324 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Европейският парламент трябва да участва по подходящ начин в процеса на преговори за следващата МФР,
- Д. като има предвид, че влизането в сила на Договора от Лисабон укрепва политиките на ЕС и създава нови области на компетентност – нещо, което следва да бъде отразено в следващата МФР,
- E. като има предвид, че предизвикателствата, пред които са изправени Съюзът и неговите граждани, а именно световната икономическа криза, бързият възход на нововъзникващите икономики, преходът към устойчиво общество и ефективна по отношение на ресурсите икономика, справянето с изменението на климата, демографските предизвикателства, включително интеграцията на имигрантите и закрилата на лица, търсещи убежище, изместването на световното разпределение на производството и спестяванията в посока към нововъзникващите икономики, борбата срещу бедността, както и заплахите от природни и причинени от човека бедствия, тероризъм и организирана престъпност, изискват силна ответна реакция от страна на Съюза и неговите държави-членки,

Сряда, 8 юни 2011 г.

- Ж. като има предвид, че Европейският съюз има по-голяма тежест на международно равнище, отколкото отделните държави-членки, взети заедно,
- З. като има предвид, че основната цел на политиката на сближаване на ЕС следва да продължи да бъде намаляването на все още съществуващото социално, икономическо и териториално неравенство в Съюза, и като има предвид, че една видима и успешна политика на сближаване има сама по себе си европейска добавена стойност и следва да облагодетелства всички държави-членки на ЕС,
- И. като има предвид, че гражданите на ЕС са станали по-взискателни по отношение на Съюза, както и по-критични към неговите постижения; като има предвид, че ангажираността на обществеността към ЕС ще се възстанови, единствено когато гражданите се убедят, че ЕС обслужва по-добре техните ценности и интереси,
- Й. като има предвид, че стратегията „Европа 2020“ следва да помогне на Европа да се възстанови от кризата и да излезе от нея по-силна чрез създаване на работни места и интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж; като има предвид, че тази стратегия се базира на пет водещи за Съюза цели, свързани с насърчаване на заетостта, подобряване на условията за иновации, научни изследвания и развитие, постигане на целите в областта на изменението на климата и енергетиката, подобряване на образователните равнища и насърчаване на социалното приобщаване, по-специално посредством намаляване на бедността,
- К. като има предвид, че бюджетът на Съюза е мощен фактор за реформи; и като има предвид, че неговото въздействие може да бъде увеличено, ако мобилизира допълнителни източници на частно и публично финансиране в подкрепа на инвестициите, като по този начин действа като катализатор за засилване на ефекта от разходите на Съюза; като има предвид, че т.нар. принцип на „подобаваша възвръщаемост“ (just get on) не е икономически обосноваван, тъй като не отчита надлежно европейската добавена стойност, косвените последици и необходимостта от солидарност между държавите от ЕС,
- Л. като има предвид, че съгласно член 3 от ДЕС устойчивото развитие на Европа следва да се основава на балансиран икономически растеж и ценова стабилност, силно конкурентна социална пазарна икономика, целяща постигането на пълна заетост и социален напредък, както и високо равнище на защита и подобряване на качеството на околната среда,
- М. като има предвид, че принципът на доброто финансово управление е един от основните принципи за изпълнението на бюджета на Съюза; като има предвид също така, че много държави-членки предприемат трудни фискални промени в националните си бюджети; и като има предвид, че доброто финансово управление – ефикасност, ефективност и икономии – придобива все по-голямо значение за публичните разходи както на равнището на Съюза, така и на равнище държави-членки,
- Н. като има предвид, че разпоредбите за периодичното адаптиране на разходните програми в зависимост от променящите се нужди и обстоятелства се оказали недостатъчни; като има предвид, че комплексното естество на регламентите и правилата се оказали една от пречките пред успешното управление и функционирането на системите за контрол,
- О. като има предвид, че първите четири години от настоящата МФР за периода 2007–2013 г. извадиха най-вече ограничения капацитет на финансовата рамка за приспособяване към нови промени и приоритети, без това да става за сметка на вече съществуващите такива; като има също така предвид, че настоящата МФР не можа да реагира бързо на новите ангажименти, като например „Галилео“, ITER, инструмента за прехрана или Европейския план за икономическо възстановяване,
- П. като има предвид, че въвеждането на ресурса БНД през 1988 г. във финансовата система на ЕС имаше за цел временно да се допълни намаляването на собствените ресурси, но с течение на годините то беше удължено и засилено и днес е основният компонент на бюджетните средства на ЕС; като има предвид, че доминиращата позиция на този ресурс подчерта тенденцията държавите-членки да изчисляват своето налично салдо, в резултат на което бяха извършени редица отстъпки, корекции, освобождавания и компенсации, които правят текущата система на собствени ресурси прекалено сложна, непрозрачна

Сряда, 8 юни 2011 г.

и недостатъчно обвързана със съществуващите политики на Съюза; тази система не е справедлива и следователно не може да гарантира прозрачно и ефективно финансиране на политиките на Съюза в европейски интерес, и в крайна сметка е изцяло неразбираема за европейските граждани,

- Р. като има предвид, че в своята резолюция от 8 март 2011 г. относно новаторското финансиране на световно и европейско равнище ⁽¹⁾ Европейският парламент одобри въвеждането на данък върху финансовите сделки (ДФС), който „може да помогне за справяне с изключително вредните търговски модели на финансовите пазари, като например краткосрочните и автоматизирани сделки във високочестотната търговия, както и за ограничаване на спекулациите“;

Част I: Ключови предизвикателства

1. Счита, че бъдещите предизвикателства – били те демографски, свързани с изменението на климата или с енергийните доставки – са области, в които Европейският съюз, който е много повече от съвкупността от своите държави-членки, може да докаже добавената си стойност;

2. Отбелязва, че текущата криза и сериозните ограничения при публичните разходи допълнително затрудняват държавите-членки да постигнат напредък по отношение на растежа, повишената конкурентоспособност, икономическото и социално сближаване, както и да участват пълноценно във вътрешния пазар; изразява твърдото си убеждение, че решението на кризата е в постигането на повече, а не по-малко Европа;

3. Счита, че „Устойчиви ресурси за Европейския съюз“ означава преди всичко да се преосмисли „системата от ресурси“ на бюджета на ЕС с цел замяна на текущите национални вноски с истински европейски ресурси;

4. Счита, че неотдашните събития показват, че еврозоната се нуждае от по-смело икономическо управление и че един паричен стълб, без наличието на социално-икономически стълб, е обречен на неуспех; счита за жизненоважно Съюзът да укрепи своята система на икономическо управление с цел гарантиране на изпълнението на стратегията „Европа 2020“ (възстановяване и запазване на дългосрочните темпове на икономически растеж), избягване на повторение на сегашната валутна криза и защита на европейския проект;

Изграждане на общество, основано на знанието

5. Изтъква, че кризата извади наяве структурните предизвикателства, с които ще трябва да се справят по-голямата част от икономиките на държавите-членки: неоптимална производителност, високи нива на публична задлъжнялост, големи фискални дефицити, структурна безработица, постоянни пречки на вътрешния пазар, ниска мобилност на работната сила и остарели предпоставки за умения, допринасящи за слаб растеж; подчертава необходимостта от инвестиции в ключови области като образование, научни изследвания и иновации, с цел да се преодолеят тези структурни предизвикателства и подчертава необходимостта от обръщане на тенденцията на намаляващи публични инвестиции;

6. Напомня, че ако се запазят настоящите инвестиционни тенденции, до 2025 г. Азия може да заеме челна позиция в областта на научноизследователската дейност и технологичното развитие; при все това припомня, че тези промени представляват не само огромни предизвикателства, но също така и възможности, като например рязък ръст на експортния потенциал на ЕС; отбелязва, че Съюзът изостава в областта на висшето академично и професионално образование, тъй като едва 30 европейски университета се нареждат сред 100-те най-добри в света; изтъква също така, че Европа изостава и в надпреварата за умения и обръща внимание на факта, че до 2020 г. още 16 милиона работни места ще изискват високи квалификации, като в същото време търсенето на нискоквалифицирана работна ръка ще спадне с 12 милиона работни места;

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2011)0080.

Сряда, 8 юни 2011 г.

Борба с безработицата

7. Счита, че едно от големите предизвикателства пред Европейския съюз е поддържането на неговата конкурентоспособност, увеличаването на растежа, борбата с високата безработица, съсредоточаването върху правилното функциониране на пазарите на труда и върху социалните условия за подобряване на резултатите в областта на заетостта, насърчаване на достойния труд, гарантиране на правата на работниците в цяла Европа, както и подобряване на условията на труд и намаляване на бедността;

Демографското предизвикателство

8. Настоятелно призовава Съюза да предприеме действия в отговор на демографското предизвикателство; отбелязва, че съчетанието от по-малък процент работещо население и по-голям дял на хората, излизаци в пенсия, ще натовари допълнително социално-осигурителните системи на ЕС и ще попречи на икономическата му конкурентоспособност;

Предизвикателства, свързани с климата и ресурсите

9. Изразява загриженост за това, че нарастването на световното население от 6 на 9 млрд. души ще засили международната конкуренция за природни ресурси и ще окаже допълнителен натиск върху световната и местната околна среда; отбелязва, че търсенето на храни има вероятност да се увеличи със 70 % до 2050 г., както и че неефективното и неустойчиво използване и управление на суровините и стоките излагат гражданите на вредна конкуренция между производството на храни, опазването на природата и производството на електроенергия, както и на скъпоструващи ценови шокове; то може също така да има тежки последици за промишлеността във връзка с икономическите възможности, включително ограничения на достъпа до суровини, като се застрашава икономическата сигурност и се допринася за изменението на климата; поради това подчертава необходимостта ЕС незабавно да предприеме действия и да направлява процеса към създаването на икономика, основана на устойчивото използване на ресурсите;

10. Обръща внимание на нарастващото световно потребление на енергия, както и на факта, че зависимостта от вноса на енергия се очаква да се засили и до 2050 г. Съюзът да започне да внася близо две трети от необходимата му енергия, ако настоящите енергийни политики не бъдат изменени по подходящ начин и ако ЕС и държавите-членки не активизират усилията си за разработване на свои собствени възобновяеми енергийни източници и за реализиране на своя потенциал за енергийна ефективност, вземайки изцяло предвид ангажиментите на ЕС в областта на енергетиката и климата, както и аспектите на безопасността; предупреждава, че колебанията на цените и несигурността на доставките ще се задълбочават и от политическата нестабилност в богатите на енергийни ресурси страни; поради това изисква разнообразяване на маршрутите за доставка, както и на търговските партньори;

11. Подкрепя идеята, че комбинацията от всички средства на ЕС, взети заедно, следва да доведе до подобряване на общото състояние на европейската околна среда, след намаляване на емисиите на парникови газове, което да съответства поне на целите в настоящото законодателство на ЕС; поради това предлага положителните и отрицателните климатични и екологични последици от разходването на средства на ЕС да се анализират съвкупно;

Вътрешна и външна сигурност и лични свободи

12. Счита, че глобализацията засили усещането за уязвимост, като разми границите между вътрешните и външните форми на свобода, правосъдие и сигурност; изразява убеждението си, че поради тази причина справянето с предизвикателствата пред сигурността на 21-ви век, при гарантиране на основните права и личните свободи, изисква глобална и изпреварваща реакция, която може да се очаква единствено от сила от мащаба на ЕС; изразява убеждението си, че външното измерение на сигурността на ЕС е тясно свързано с демокрацията, върховенството на закона и доброто управление на трети държави и ЕС има специална отговорност да допринася за това;

Сряда, 8 юни 2011 г.

Европа в света: към позитивно отстояване на позициите

13. Изразява убеждението си, че в качеството си на важна политическа, икономическа и търговска сила, ЕС трябва да играе значима роля на международната сцена; припомня, че Договорът от Лисабон предоставя нови инструменти за по-добро прокарване на европейските интереси и ценности в световен мащаб; изтъква, че Съюзът ще демонстрира добавена стойност на международната сцена и ще повлияе на глобалните политически решения, единствено ако действа колективно; настоява, че е необходимо по-силното външно представителство да бъде съчетано с по-силна вътрешна координация;

Постигане на добро управление

14. Изразява убеждението си, че засилването на чувството за ангажираност на обществеността към ЕС трябва да се превърне в движеща сила на колективното действие; изразява убеждението си, че постигането на „добро управление“ със сигурност е най-мощното средство на ЕС за гарантиране на трайната обвързаност и ангажимент на неговите граждани;

Част II: Оптимизиране на резултатите: ролята на бюджета на ЕС

Европейската добавена стойност и цената на „отказа от Европа“

15. Подчертава, че основната цел на разходването на бюджетни средства на ЕС е създаването на европейска добавена стойност (ЕДС) посредством обединяването на ресурси, функционирането като катализатор и осигуряването на икономии от мащаба, положителни трансгранични и косвени последици, като по този начин се допринася за постигане на съгласуваните общи цели на политиката по един по-ефективен или по-бърз начин, при намаляване на националните разходи; припомня, че принципно трябва да се избягва дублиране на разходи и припокриване на отпуснати средства по различните бюджетни редове и че разходването на средства на ЕС трябва винаги да е насочено към създаването на по-голяма стойност в сравнение със съвкупните индивидуални разходи на държавите-членки; счита, че многогодишната финансова рамка, използвана правилно, представлява много важен инструмент за дългосрочно планиране на европейския проект, като се отчита европейската перспектива и добавената стойност на Съюза;

16. Обръща внимание на следните области като потенциални кандидати за по-голямо взаимодействие и икономии от мащаба: Европейската служба за външна дейност, хуманитарната помощ, и по-специално капацитетът за бързо реагиране на ЕС, обединяването на ресурсите за отбрана, научноизследователската и развойна дейност и иновациите, големите инфраструктурни проекти (особено в областта на енергетиката и транспорта) и надзора на финансовите пазари;

17. Счита, че наред със залегналата в Договора от Лисабон проверка на прилагането на принципа на субсидиарност от националните парламенти, за всяко законодателно предложение, свързано с бюджета, трябва да се извършва оценка на ЕДС, като най-добра практика; при все това подчертава факта, че оценката на ЕДС не бива да се ограничава до „подхода на таблицата“, както и че чрез политическа оценка трябва да се прецени дали планираните действия ще допринесат ефикасно и ефективно за постигане на общите цели на ЕС и дали ще създадат европейски обществени блага; отбелязва, че основните и най-важни елементи на ЕДС, в това число мир, стабилност, свобода, свободно движение на хора, стоки, услуги и капитал, не могат да се оценят в цифрово изражение;

18. Подчертава необходимостта да се докаже съгласуваността на всички разходи на ЕС със задълженията по Договора, достиженията на правото на Общността или основните цели на политиките на ЕС; подчертава, че ЕДС може да бъде генерирана не само посредством разходване на средства, но също така и чрез европейско законодателство и координиране на националните и европейските политики в икономическата, фискалната, бюджетната и социалната област; изразява убеждението си, че европейската добавена стойност на разходите в бъдещата МФР трябва да бъде увеличена; подчертава, че финансирането на ЕС следва, когато това е възможно, да допринася за постигането на повече от една политическа цел на ЕС едновременно (напр. териториално сближаване, приспособяване към изменението на климата, опазване на биологичното разнообразие);

Сряда, 8 юни 2011 г.

19. Изразява твърдото становище, че инвестициите на равнището на ЕС могат да доведат до значително по-големи спестявания на национално равнище, и по-конкретно в области, в които ЕС има неоспоримо по-висока добавена стойност, отколкото националните бюджети; изразява твърдото убеждение, че принципът на ЕДС следва да стои в основата на всички бъдещи преговори за бюджета на ЕС; поради това приветства поетия от Комисията ангажимент за започване на цялостен анализ на „цената на отказа от Европа“ за държавите-членки и националните бюджети; призовава Комисията да публикува този доклад навреме, за да може той да бъде взет предвид при преговорите за следващата МФР;

20. Призовава за по-добра координация между бюджета на ЕС и националните бюджети на държавите-членки при финансирането на общите политически приоритети; отново потвърждава необходимостта от координиране на разходването на публични средства, от етапа на планирането до етапа на изпълнението, с цел да се гарантира допълняемост, по-добра ефикасност и видимост, както и по-добро рационализиране на бюджета на ЕС; счита, че новият механизъм за координация на икономическата и бюджетната политика („Европейско полугодие“) следва да играе важна роля за хармонизиране на целите на политиката в цяла Европа и целите на ЕС и по този начин да помогне за постигане на желаното бюджетно взаимодействие между бюджета на ЕС и националните бюджети;

Ефективен бюджет

21. Счита, че докато принципът на ЕДС следва да се използва за ориентиране на бъдещите решения, определящи приоритетите при разходването на средства, то прилагането на различните политики и дейности следва да се ръководи от ефикасното и ефективно използване на отпусканите средства;

22. Счита, че за постигането на оптимални резултати по отношение на устойчивия растеж и местното развитие, солидарността и сближаването, следва да се даде предимство на подобряването на взаимодействието между всички средства от бюджета на ЕС, оказващи въздействие върху икономическото развитие, както и на интегрирания подход между различните сектори, разработването на ориентирани към постигането на резултати политики и, когато е необходимо, използването на принципа за ненапасване на вреди и принципа „замърсителят плаща“, както и на фактори за успех и показатели за резултати;

Използване на бюджета за стимулиране на инвестициите

23. Припомня, че бюджетът на ЕС е предимно инвестиционен бюджет, който може да генерира повече инвестиции от публични или частни източници; счита, че привличането на допълнителен капитал ще бъде от решаващо значение за достигане на значителните равнища на инвестиции, необходими за постигане на целите на политиките на стратегията „Европа 2020“; подчертава по-специално необходимостта от постигане на максимален ефект от европейското финансиране посредством мобилизиране, обединяване и използване на публичните и частните финансови средства за изграждането на инфраструктура и за мащабни проекти от европейско значение, без да се нарушава конкуренцията;

24. Отбелязва развитието от 90-те години насам на институционализираните публично-частни партньорства (ПЧП) в Съюза, наред с другото, в транспортния сектор, в областта на обществените сгради и оборудване, както и по отношение на околната среда, като форма на сътрудничество между публичните органи и частния сектор и допълнително средство за изграждане на инфраструктура и доставка на стратегически публични услуги; при все това изразява безпокойство за някои съществени проблеми, възникнали във връзка с ПЧП, и настоява при планирането на бъдещи ПЧП да се вземат предвид извлечените поуки и да се коригират минали грешки;

25. Отбелязва като цяло положителния опит от използването на иновативни финансови инструменти, включително механизми за комбиниране на заеми и безвъзмездна помощ и за споделяне на рискове, като например Инструмента за гарантиране на заеми по проекти в областта на Трансевропейската транспортна мрежа, Инструмента за финансиране с поделение на риска и инструментите на структурната политика (JEREMIE, JESSICA, JASPERS и JASMINE) с оглед постигане на специфични цели на политиката; счита, че Съюзът следва да предприеме мерки по-специално за по-добро използване на средствата от фондовете на ЕС като катализатор за привличане на допълнително финансиране от ЕИБ, ЕБВР, други международни финансови институции и частния сектор;

Сряда, 8 юни 2011 г.

26. Следователно призовава Комисията да предложи мерки за разширяване на системата за иновативно финансиране, след подробно разглеждане и точна оценка на публичните и частните инвестиционни нужди, както и на методология за координация на финансирането от различни източници; призовава държавите-членки да гарантират, че националната им нормативна уредба позволява прилагането на тези системи; ето защо призовава за съществено подобряване на регулаторната, бюджетната и оперативната рамка на тези механизми, с оглед обезпечаване на тяхната ефективност във връзка със стимулирането на инвестициите, устойчивостта, правилното използване на средствата на ЕС, както и гарантирането на нужния контрол, докладване и отчетност; освен това настоява, че е необходимо да се гарантира определянето на основните рискове и надлежното им вземане предвид;

27. Отбелязва историческите трудности във връзка с намирането на частни инвеститори за широко-машабни проекти на ЕС; признава, че финансовата криза направи частните инвеститори още по-предпазливи по отношение на финансирането на проекти на ЕС и разкри необходимостта от възстановяване на доверието, за да могат големите инвестиционни проекти да привлекат подкрепата, от която се нуждаят; изтъква, че за привличането и мобилизирането на частни средства за проекти от интерес за ЕС, особено за проекти с европейска добавена стойност, които са икономически жизнеспособни, но не се считат за търговски жизнеспособни, ще бъде нужна подкрепа от бюджета на ЕС както в краткосрочен, така и в по-дългосрочен план;

28. Следователно приветства инициативата „Облигации за проекти по стратегията „Европа 2020“, в качеството ѝ на механизъм за поделение на риска с Европейската инвестиционна банка (ЕИБ), предоставящ подкрепа от бюджета на ЕС в определени граници, който следва да служи като капиталов лост по отношение на средствата на ЕС и да привлече допълнителен интерес от страна на частни инвеститори за участие в приоритетни проекти на ЕС в съответствие с целите на стратегията „Европа 2020“; призовава Комисията да представи пълно предложение относно облигациите за проекти на ЕС, като оползотвори наличния опит от съвместните инструменти на ЕС и ЕИБ, както и да включи ясни и прозрачни критерии за допустимост и подбор на проектите; напомня, че проектите от интерес за ЕС, които генерират ниски приходи, ще продължат да изискват финансиране с безвъзмездни средства; изразява загриженост за това, че ограниченият размер на бюджета на ЕС може евентуално да наложи ограничения по отношение на предоставянето на допълнителни стимули за нови инициативи;

29. Отново подчертава необходимостта от гарантиране на най-голяма прозрачност, отчетност и демократичен контрол на иновативните финансови инструменти и механизми, с участието на бюджета на ЕС; призовава Комисията да предложи рамка за изпълнение и допустимост на проектите, която следва да бъде определена посредством обикновена законодателна процедура и която би гарантирала непрекъснат информационен поток и участие на бюджетния орган във връзка с използването на тези инструменти навсякъде в Съюза, като така Парламентът ще има възможност да провери дали неговите политически приоритети се изпълняват, а Европейската сметна палата - да упражнява засилен контрол върху тези инструменти;

Гарантиране на добро финансово управление

30. Счита, че подобряването на изпълнението и качеството на разходите следва да бъдат водещи принципи за постигане на оптимално използване на бюджета на ЕС и за планирането и управлението на програмите и дейностите след 2013 г.;

31. Освен това подчертава, че при планирането на разходните програми следва да се обръща възможно най-голямо внимание на принципите на яснота на целите, пълно съответствие с достиженията на правото на ЕС и допълняемост на инструментите и действията, хармонизация и опростяване на правилата за допустимост и за изпълнение, прозрачност и пълна, съгласувана отчетност; подчертава значението на отчитането на фактора „пол“ при изготвянето на бюджета като средство за добро управление, с цел подобряване на ефективността и справедливостта;

32. Подчертава по-специално, че опростяването на правилата и процедурите следва да бъде ключов хоризонтален приоритет и изразява убеждението си, че преразглеждането на Финансовия регламент следва да играе важна роля в това отношение;

Сряда, 8 юни 2011 г.

33. Подчертава, че подобряването на финансовото управление в Съюза трябва да се подкрепя, като се следи отблизо напредъкът в Комисията и в държавите-членки; настоява, че държавите-членки следва да поемат отговорност за правилното използване и управление на средствата на ЕС и да издават национални годишни декларации относно използването на средствата на ЕС на подходящо политическо равнище;

34. Подчертава необходимостта да се разгледа тенденцията към увеличаване на размера на неизпълнените ангажименти (RAL); припомня, че според Комисията до края на 2013 г. RAL ще възлизат на 217 милиарда евро; отбелязва, че наличието на определено равнище на RAL е неизбежно при прилагането на многогодишните програми, но въпреки това подчертава, че съществуването на неизпълнени ангажименти по правило изисква извършване на съответни плащания; ето защо не е съгласен с подхода на Съвета за вземане на решение относно размера на предварителните плащания, без да се взема предвид точна оценка на действителните нужди; следователно ще направи всичко възможно по време на годишната бюджетна процедура в рамките на следващата МФР, за да намали несъответствието между бюджетните кредити за поети задължения и бюджетните кредити за плащания чрез съответно увеличаване на размера на плащанията;

35. Изразява твърдото си убеждение, че е необходима оценка на силните и слабите страни на системите за управление и контрол на всяка държава-членка в отделните области на политиката, с цел да се подобри качеството на управлението и контрола на средствата на ЕС от страна на държавите-членки; освен това изразява убеждението си, че за да се увеличи ефикасността и ефективността на използването на средствата на ЕС, е необходимо по-добро управление, по-малко бюрокрация и повече прозрачност, както и по-добър, а не по-засилен контрол, също така и по отношение на техния процент на усвояване; в това отношение счита, че трябва да бъде намерен баланс между равнището на контрол и свързаните с него разходи;

36. Подчертава значението на правната сигурност и бюджетната приемственост за успешното прилагане на многогодишните политики и програми; следователно счита, че правилата не следва да се променят по време на програмните периоди без надлежна обосновка и адекватна оценка на въздействието, тъй като това може да доведе до по-високи разходи, свързани с прехода, по-бавно прилагане и по-голям риск от грешки;

37. Подчертава, че институционалният капацитет е един от ключовите елементи за успешно разработване, изпълнение и мониторинг на политиките на Съюза; в съответствие с това счита, че укрепването на институционалния и административния капацитет на национално, регионално и местно равнище би могло да бъде из основата на структурното приспособяване и да допринесе за гладкото и успешно усвояване на средствата на ЕС;

Част III: Политически приоритети

38. Припомня, че влизането в сила на Договора от Лисабон засилва политиките на ЕС и дава на Съюза значителни нови прерогативи, по-специално в областта на външната дейност, спорта, космическото пространство, изменението на климата, енергетиката, туризма и гражданската защита; подчертава, че това изисква достатъчни финансови ресурси; в тази връзка припомня член 311 от ДФЕС, съгласно който Съюзът си осигурява средствата, необходими за постигане на неговите цели и за успешното изпълнение на неговите политики;

Бюджет в подкрепа на целите на стратегията „Европа 2020“

39. Отново изразява убеждението си, че стратегията „Европа 2020“ следва да представлява основната политическа референция за следващата МФР; същевременно поддържа позицията, че „Европа 2020“ не е всеобхватна стратегия, покриваща всички области на политиката на ЕС; подчертава, че другите политики, основаващи се на Договора, които си поставят различни цели, трябва да бъдат надлежно отразени в следващата МФР;

Сряда, 8 юни 2011 г.

40. Счита, че стратегията „Европа 2020“ следва да помогне на ЕС да се възстанови от кризата и да стане по-силен чрез подобряване на условията и разходването на средства за новаторство, научноизследователска и развойна дейност, постигане на целите на ЕС по отношение на изменението на климата и енергетиката, подобряване на образователните нива и насърчаване на социалното приобщаване, по-специално чрез намаляване на бедността; отбелязва, че стратегията „Европа 2020“ има за цел да обхване не само икономическия растеж и финансовата стабилност в краткосрочен план, но и една по-дългосрочна структурна промяна към по-устойчив растеж въз основа на по-ефективно използване на ресурсите;

41. Счита, че понастоящем съдържанието на стратегията „Европа 2020“, като например основните цели, водещите предложения, проблемните области и показателите, продължава да е с много общ характер и призовава Комисията да внесе по-подробни предложения; освен това счита, че рестартирането на единния пазар е съществен елемент от стратегията „Европа 2020“, който засилва взаимодействието между нейните различни водещи инициативи; подчертава, че целите на стратегията могат да бъдат осъществени единствено чрез конкретни ангажименти от страна на държавите-членки в техните национални програми за реформа, политики с доказани механизми за постигане на резултати и чрез конкретни и последователни законодателни предложения;

42. Освен това подчертава, че стратегията „Европа 2020“ може да бъде надеждна, само ако се гарантира съответствие между нейните цели и финансирането, отпускано за тях на европейско и национално равнище; счита, че следващата МФР следва да отразява амбициите на стратегията „Европа 2020“ и е твърдо решен да работи заедно с Комисията и държавите-членки за изготвянето на надеждна рамка за финансиране, която по-специално да гарантира подходящо финансиране за водещите инициативи и основните цели на стратегията; във връзка с това твърди, че задачите, ресурсите и отговорностите трябва да бъдат ясно определени и добре съгласувани между Съюза и държавите-членки, включително местните и регионалните органи на управление; призовава Комисията да изясни бюджетните аспекти на водещите инициативи, тъй като тези приоритетни планове за действие засягат всички политики, финансирани от бюджета на ЕС;

43. Предупреждава, че разработването на десетгодишна стратегия „Европа 2020“ изисква достатъчна бюджетна гъвкавост, за да се гарантира подходящо приважване на бюджетните средства в съответствие с променящите се условия и приоритети;

Бюджет в подкрепа на икономическото управление

44. Подчертава факта, че съгласно сега действащия Европейски механизъм за финансова стабилизация до 60 милиарда евро гаранции по заеми трябва да бъдат покрити от разликата между тавана на собствените средства и включените в годишния бюджет разходи; отбелязва допълнителните задължения, за които е постигнато споразумение в контекста на средносрочната финансова помощ за държави-членки извън еврозоната и които трябва да бъдат покрити от същата разлика;

45. Призовава европейското полугодие да осигури по-добра бюджетна координация и взаимодействие между Съюза и държавите-членки, като по този начин се увеличи ЕДС; призовава европейското полугодие също така да засили икономическата координация между държавите-членки съгласно принципа на общностния метод и да осигури по-добро икономическо управление в еврозоната и държавите-членки, които желаят да се присъединят към нея, като по този начин се намали необходимостта от използване на механизма за финансова стабилизация; изразява убеждението, че европейският семестър следва да акцентира върху подобряването на взаимодействието между европейските и националните публични инвестиции;

46. Отбелязва, че Европейският механизъм за стабилизация (ЕМС) след 2013 г. е организиран единствено на междуправителствен принцип; изразява своята загриженост във връзка с това развитие на нещата и подчертава липсата на демократичен контрол, отчетност и прилагане на междуправителствения подход; подчертава, че общностният метод трябва да се вземе предвид при ЕМС; припомня, че бюджетът на ЕС предвижда гаранции по заеми за държави-членки по линия на Европейския механизъм за финансово стабилизиране, както и средносрочна финансова подкрепа на платежните баланси на държави-членки извън еврозоната;

Сряда, 8 юни 2011 г.

47. Припомня, че европейската валута е създадена без реално икономическо сближаване между държавите, които желаят да я въведат, и без достатъчно голям бюджет на Съюза, който да дава възможност за собствена валута; счита, че подобен бюджет би изисквал замяна на значителна част от текущите разходи на държавите-членки с разходи на Съюза, за да се вземе надлежно предвид общностният метод и да се осигури фискална стабилност на еврозоната и на ЕС с цел преодоляване на кризата с дълга; отправя искане към Комисията да оцени евентуалното въздействие на системата от еврооблигации върху бюджета на ЕС;

Знания за растеж

Научни изследвания и иновации

48. Отбелязва значението на научните изследвания и иновациите за ускоряване на прехода към устойчива, водеща в световен мащаб, основана на знанието икономика; следователно счита, че в следващата МФР следва да се предвиди по-голяма концентрация на бюджетни средства в области, стимулиращи икономическия растеж и конкурентоспособността, като например научните изследвания и иновациите, в съответствие с принципите на европейска добавена стойност и на върхови постижения;

49. Твърдо е убеден в добавената стойност на все по-голямото обединяване на националните разходи за научни изследвания и иновации в бюджета на ЕС, за да се достигне необходимата критична маса и икономии от мащаба, да се подобри въздействието и да се намали припокриването и загубата на недостатъчните средства;

50. Счита, че са необходими взаимно съгласувани усилия както на европейско, така и на национално равнище, за да бъде постигната целта на стратегията „Европа 2020“ за изразходване на 3 % от БВП за научноизследователска и развойна дейност, с цел създаване на европейско научно пространство и на „Съюз за иновации“; призовава институциите на ЕС и държавите-членки незабавно да договорят конкретна пътна карта относно начина за постигане на тази цел и посочва сериозния икономически ангажимент, с който би била свързана тази цел и който възлиза на около 130 милиарда евро годишно както за бюджета на ЕС, така и за националните бюджети, а за частния сектор той би бил в двоен размер;

51. Счита, че публичните средства за научноизследователска и развойна дейност следва да бъдат увеличени значително, тъй като публичните инвестиции често предоставят стимул за последващи частни инвестиции; подчертава необходимостта от засилване, стимулиране и гарантиране на финансовите средства за иновации, научноизследователска и развойна дейност и новаторство в Съюза чрез значително повишаване на съответните разходи за периода след 2013 г., и по-конкретно за Осмата рамкова програма за изследвания; във връзка с това подчертава ролята на катализатор, която политиката на сближаване е изиграла в текущия програмен период за увеличаване на инвестициите в научноизследователска и развойна дейност, и настоятелно призовава тази тенденция да бъде продължена и затвърдена в следващия период;

52. Подчертава, че увеличаването на средствата трябва да бъде съчетано с радикално опростяване на процедурите за финансиране; изразява особено безпокойство във връзка с относително ниския процент усвоени средства на ЕС от европейската научна общност и призовава Комисията да продължи усилията си за съчетаване на исканията за намаляване на административната тежест и опростяване на достъпа до финансови средства за научните работници, МСП и организациите на гражданското общество, като се поддържа достатъчен бюджетен контрол; подчертава необходимостта от освобождаване на МСП от някои административни изисквания, като по този начин се намали бюрокрацията и се насърчат иновациите посредством по-лесен достъп до финансиране;

53. Призовава за по-силна връзка между основните научни изследвания и промишлените иновации и между иновациите и процеса на производство; по-конкретно припомня, че една от основните трудности при европейските програми за научни изследвания и иновации е фактът, че резултатите не достигат ефективно до пазара, и подчертава значението на създаването на стимули за реализиране на пазара на продуктите на научноизследователската и развойна дейност, по-специално чрез по-лесен достъп до финансиране; в тази връзка подчертава значението на гладкото съвместно функциониране на различните фондове и призовава Комисията да извърши необходимото приспособяване, за да могат съответните фондове да се допълват взаимно;

Сряда, 8 юни 2011 г.

54. Припомня, че за да бъдат изпълнени целите на ЕС относно климата и енергията, усилията за научно-изследователска и развойна дейност следва да бъдат значително увеличени, особено по отношение на изследванията в областта на околната среда, енергийната ефективност и технологиите за производство на електроенергия от възобновяеми източници; освен това счита, че статутът на Европа като пионер в областта на екологичните технологии може да бъде запазен, единствено ако се съпровожда от подходяща научноизследователска дейност;

55. Счита, че иновационните европейски предприятия не се нуждаят единствено от субсидии, а и от по-добро законодателство, по-добри връзки с научноизследователската база и по-добър и разнообразен достъп до средства и финансиране, вариращо от безвъзмездни помощи до заеми и финансиране със собствен капитал; поради това призовава държавите-членки и Комисията да създадат на национално и европейско равнище подходящи условия, които да позволят на частния сектор да увеличи своя дял в инвестициите в научно-изследователска и развойна дейност; подчертава необходимостта от подобряване на публично-частните партньорства в тази област чрез намаляване на бюрокрацията и рационализиране на съществуващите процедури; във връзка с това подчертава важната роля, която ЕИБ и ЕИФ следва да играят, и по-конкретно счита, че следва да се увеличи броят на постоянните инструменти за поделение на риска, предлагани от ЕИБ чрез механизма за финансиране с поделение на риска, по-специално в подкрепа на МСП;

56. Подчертава, че иновациите са един от ключовите приоритети на стратегията „Европа 2020“; признава потенциалната роля на Европейския институт за иновации и технологии като основен двигател на устойчивото развитие и конкурентоспособността на ЕС, като това е постигнато чрез подкрепа на водещи в световен мащаб иновации, и призовава за разширяване и надлежно финансиране на общностите на знанието и иновациите; подчертава значението на Европейския научно-изследователски съвет за предоставяне на най-новите научни достижения на бъдещи изобретатели и за подкрепа на високорискови научноизследователски идеи; освен това подкрепя необходимостта от разработване на дългосрочни финансови стратегии за осигуряване на финансиране за широкомащабни проекти в областта на научноизследователската и развойна дейност;

Промишленост и МСП

57. Подчертава, че силната и диверсифицирана индустриална основа е от ключово значение за постигането на целта за създаване на конкурентна, устойчива и приобщаваща европейска икономика; припомня, че малките и средните предприятия (МСП) представляват ключов двигател за икономически растеж, конкурентоспособност, иновации и заетост, и признава важната им роля за гарантирането на възстановяване и подпомагане на една устойчива икономика на ЕС; поради тази причина приветства факта, че стратегията „Европа 2020“ поставя акцент върху иновациите и индустриалната политика, по-специално чрез водещите инициативи „Съюз за иновации“ и „Интегрирана индустриална политика за ерата на глобализацията“, и подчертава необходимостта от засилване на свързаните с МСП действия в други водещи инициативи;

58. Призовава малките и средните предприятия и предприемачите да бъдат поставени в основата на стратегията „Европа 2020“; съобразно с това поставя изискване в следващата МФР да се окаже засилена подкрепа на всички инструменти и програми, целящи насърчаването на МСП, и по-конкретно Програмата за конкурентоспособност и иновации и „Small Business Act“, както и посредством използването на средства от структурните фондове; предлага по-добро групиране на инструментите на Общността и средствата за МСП в бюджета на ЕС; подчертава също така необходимостта от по-висока степен на достъпност и приспособяване на финансовите инструменти към нуждите на МСП, наред с другото, чрез по-силен акцент върху микрофинансирането и финансовите инструменти от типа „мечанин“, увеличаване и разширяване на гаранционните инструменти по Програмата за конкурентоспособност и иновации и механизма за финансиране с поделение на риска по силата на Рамковата програма за изследвания;

Програма в областта на цифровите технологии

59. Счита, че ЕС следва да играе водеща роля в създаването и повишаването на ролята на ИКТ и отворените стандарти за иновации; подчертава необходимостта от развитие на свободното движение на съдържание и знания, т.нар. „лета свобода“; подчертава, че е важно да се гарантира бързото изпълнение на Програмата на Съюза в областта на цифровите технологии и да продължат да се полагат усилия за постигането до 2020 г. на целите за предоставяне на достъп до високоскоростен интернет на всички граждани на ЕС, също и в по-слабо развитите региони;

Сряда, 8 юни 2011 г.

Въздушно пространство и космос

60. Счита, че космическите дейности служат като основа за новаторство и промишлена активност, както и за висококвалифицирани работни места, и подобряват благосъстоянието и сигурността на гражданите; счита, че развитието на новосъздадената европейска космическа политика логично изисква подходящо финансиране; подчертава стратегическото значение на големите проекти в тази област: европейските глобални навигационни спътникови системи („Галилео“ и „Европейската геостационарна служба за навигационно покритие“ (EGNOS), програмата за глобален мониторинг на околната среда и сигурността (ГМОСС), както и Европейската система от ново поколение за ръководство на въздушното движение (SESAR), която ще позволи създаването на Единното европейско небе; подчертава, че имайки предвид присъщите дълги начални етапи и равнищата на вече предвидените за тези проекти капиталови инвестиции, е необходим достатъчен и последователен финансов ангажимент за периодите на финансово планиране;

Правилните умения за работната сила на бъдещето

61. Подчертава, че ако не се инвестира достатъчно в образование и учене през целия живот в краткосрочен план, това би могло да задълбочи и да удължи кризата, тъй като гражданите няма да имат необходимите умения за работните места в новата икономика, основана на знанието; поради това подчертава спешната необходимост ЕС да подкрепи публични инвестиции в тези области; припомня, че процентът на преждевременно напусналите училище лица и ограниченият достъп до висше образование са основни фактори за достигането на висок процент на дългосрочна безработица и оказват неблагоприятно влияние върху социалното сближаване; в този контекст счита, че е крайно необходимо да се заздравя връзката между образованието, научноизследователската и развойна дейност и заетостта;

62. Изтъква важното значение на осигуряването на подходящо финансиране за образованието, схемите за мобилност за младите хора, програмите за обучение и учене през целия живот, на насърчаването на равенството между половете, както и на мерките за адаптиране на пазара на труда, тъй като това оказва важен принос в борбата срещу преждевременното напускане на училище и безработицата и за постигането на основните цели на стратегията „Европа 2020“; счита, че преминаването към устойчиво общество през следващите години предполага надлежно отчитане на значението на насърчаването на нови екологосъобразни работни места, като същевременно в тази насока ще се изисква ново обучение;

63. Счита, че водещата инициатива относно новите умения и работни места следва да отдели по-голямо внимание на най-уязвимите групи и хората, сблъскващи се с трудности при получаването на достъп до пазара на труда, като например ромите; подчертава фундаменталната роля на Европейския социален фонд (ЕСФ) при постигането на социалните цели и целите в областта на заетостта на стратегията „Европа 2020“; във връзка с това счита, че ЕСФ следва да бъде третиран като политически приоритет и да бъде финансиран съобразно с това; застъпва се за по-стратегическо използване на ЕСФ за насърчаване на равенството между жените и мъжете, достъпа до пазара на труда и повторната интеграция в него, за борба с безработицата, бедността, социалната изолация, както и с всички форми на дискриминация;

Сближаване за растеж и заетост

64. Подчертава европейската добавена стойност от политиката на сближаване, тъй като тя представлява добре установен механизъм за създаване на растеж и работни места, както и основен инструмент за сближаване, устойчиво развитие и солидарност, и е една от най-важните, видими и успешни политики на Съюза в продължение на десетилетия; изтъква обаче, че модерната политика на сближаване трябва да предприеме редица структурни реформи, по-специално с цел опростяване, да отговори на основните предизвикателства, пред които се изправя Съюзът, и да насърчава допълнителните ефекти от сътрудничеството с други политики и инструменти по места; изразява убеждение, че политиката на сближаване на ЕС следва да продължи да обхваща целия ЕС, предоставяйки достъп до ресурси, опит и подпомагане на всички региони на ЕС;

65. Припомня, че значението на политиката на сближаване е нараснало след влизането в сила на Договора от Лисабон и след нейното допълване с териториалното сближаване, като в този контекст счита, че трябва да се засилят всички форми на териториално сътрудничество (трансгранично, транснационално и междурегионално); подчертава, че макрорегионалното сътрудничество и стратегии също следва да бъдат разглеждани;

Сряда, 8 юни 2011 г.

66. Подчертава доминиращата роля на политиката на сближаване за постигането на целите на стратегията „Европа 2020“ и счита, че стабилната и самостоятелна политика на сближаване представлява предварително условие за успешното изпълнение на тази стратегия; подчертава, че поради своя хоризонтален характер политиката на сближаване допринася в значителна степен за спазването на всичките три приоритета на стратегията „Европа 2020“, а именно интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж, и че това следва да се отрази в структурата на следващата МФР, като се отхвърли всякакво разпокъсване на тази политика между различни функции или подфункции; припомня обаче, че политиката на сближаване на ЕС има своя собствена мисия и цели, определени в член 174 от ДФЕС, които надхвърлят приложното поле на стратегията „Европа 2020“; подчертава, че те следва да бъдат запазени през следващия програмен период, особено с оглед на трайната необходимост от икономическо, социално и териториално сближаване в Съюза;

67. Изтъква, че успешната и силна политика на сближаване се нуждае от подходящо финансово обезпечаване, като сумите, разпределени за нея за текущия програмен период, следва поне да бъдат запазени и през следващия период, за да се увеличат усилията за намаляване на различията в степента на развитие на регионите на ЕС; в този контекст отново припомня своето настоятелно искане да се гарантира, че при следващата МФР неизразходваните или отменени средства от Кохезионния фонд ще останат в бюджета на ЕС и няма да бъдат върнати на държавите-членки; припомня своето становище, че БВП на глава от населението трябва да остане основният критерий за определяне на допустимостта за получаване на помощ в областта на регионалната политика;

68. Счита, че държавите-членки и регионите следва да съсредоточат европейските и националните ресурси върху малък брой приоритети и проекти от истинско европейско значение, като например научноизследователската и развойна дейност и иновациите, в отговор на конкретните предизвикателства, пред които те са изправени; в този контекст отправя искане Комисията да изготви конкретни предложения, за да се гарантира по-силно тематично концентриране на средствата за сближаване по приоритетите на „Европа 2020“, и счита, че следва да се създаде система, насочена в по-голяма степен към постигането на резултати, отколкото настоящата практика за „заделяне на средства“, като същевременно се гарантира надлежното отчитане на „специфичните за всеки регион“ потребности и приоритети; във връзка с това приветства намерението на Комисията да постигне, в контекста на договорите за партньорство за развитие и инвестиции и оперативните програми, съгласие с всяка държава-членка и нейните региони, или директно с регионите, относно специфичните условия и предпоставки за постигането на набелязаните цели;

69. Изразява твърдото си убеждение във важното значение на интегрирания подход към политиките и счита, че в следващата МФР всички инвестиции за конкретни сектори би трябвало да се съгласуват с инвестициите, извършвани в рамките на политиката на сближаване; поради това подчертава необходимостта да се подобри координацията, да се ограничат ненужните припокривания и да се създадат по-големи ефекти от взаимодействието между ЕФРР, ЕСФ, Кохезионния фонд, ЕЗФРСР и Европейския фонд за рибарство (ЕФР); подчертава и необходимостта да се избягва дублирането и да се подобри координацията между Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) и ЕСФ; съобразно с това счита, че създаването на обща стратегическа рамка, очертаваща общите инвестиционни приоритети за всички тези фондове, представлява значителна стъпка в тази насока; освен това счита, че координацията трябва да се осъществява на всички равнища на изготвянето на политиките – от стратегическото планиране до резултатите; изразява убеждението си, че ЕСФ трябва да остане неотменна част от политиката на сближаване на всички етапи от нейното планиране, изпълнение и управление;

70. Счита, че градските райони – като места с висока концентрация на предизвикателства (безработица, социална изолация, влошаване на състоянието на околната среда, миграция) – могат да играят важна роля в регионалното развитие и на място да допринесат за справянето с икономическите и социални различия; съобразно с това подчертава необходимостта от по-видим и по-концентриран подход към урбанистичното измерение на политиката на сближаване, като същевременно се гарантират балансирани условия за основано на взаимодействие развитие на градските и селските райони и предградията;

71. Признава, че съгласно Договора следва да се обръща специално внимание на селските райони, на районите, засегнати от индустриален преход, както и на регионите, страдащи от сериозни и трайни неблагоприятни природни или демографски условия, като най-северните региони с много ниска гъстота на населението и островните, трансграничните и планинските региони, както и най-отдалечените региони; счита, че

Сряда, 8 юни 2011 г.

ресурсите и капацитетът, които се констатира в тези региони, могат да играят значителна роля за бъдещата конкурентоспособност на Европейския съюз; във връзка с това подчертава, че тези изправени пред предизвикателства райони следва да бъдат признати и в бъдещата МФР; счита, че за регионите, засегнати от трайно неблагоприятни условия, трябва да бъде разработена специална стратегия, както се посочва в резолюцията на ЕП от 22 септември 2010 г.;

72. Припомня, че една от основните критики, отправени към политиката на сближаване, е свързана със сложността на нейните правила; изтъква важното значение на кръстосаното финансиране и на опростяването на правилата и процедурите на тази политика, като настоява да се намалят сложността и административната тежест, както и за по-прозрачно и ефективно разпределение на средствата за градовете, общините и регионите; подчертава, че системите за одит и контрол следва да отговарят на най-високите стандарти, за да могат злоупотребите да бъдат разкривани и своевременно санкционирани; подчертава, че честотата на проверките следва да бъде съизмерена с риска от нередности, в съответствие с принципа на пропорционалност;

73. Призовава за подобряване на системите за мониторинг и оценка по отношение на тяхното прилагане; подчертава, че принципът на партньорство следва да играе решаваща роля при това усъвършенстване и трябва да се подобри в контекста на опростяването; счита, че създаването на конкретни и измерими показатели за резултатите следва да бъде разглеждано като предварително условие за измерването на действително постигнатия напредък по приетите цели; приветства предложението на Комисията за предварителна и текуща оценка, както и за оценка на въздействието на всяка оперативна програма; припомня, че други принципи на политиката на сближаване, като например правилото за съфинансиране, многостепенното управление, подхода „отдолу-нагоре“, интегрирането на принципа за равенството между половете и допълняемостта, са доказали своето важно значение и следва да бъдат запазени в следващата МФР;

74. Призовава Комисията да определи междинна категория за времетраенето на следващия програмен период по отношение на регионите, в които БВП на глава от населението е между 75 % и 90 % от БВП на ЕС, за да им се осигури по-ясен статут и по-голяма сигурност в тяхното развитие; изисква от Комисията да представи допълнителна информация относно бюджетните последици от подобен вариант; призовава Комисията също така да изготви конкретни предложения за засилване на равенството между тези региони и другите региони, намиращи се на същото равнище на развитие; подчертава, че тези преходни мерки за следващия програмен период за регионите, които излизат от целта „Конвергенция“, и за регионите с БВП на глава от населението между 75 % и 90 % от средната стойност за ЕС не следва да се установяват за сметка на настоящите региони от цел „Конвергенция“ (цел 1) и от цел „Конкурентоспособност“ (цел 2) или от цел „Европейско териториално сътрудничество“ (цел 3);

75. Предупреждава да не се налагат санкции на средствата от Кохезионния фонд в рамките на макроикономическите условия, свързани с Пакта за стабилност и растеж, тъй като това би влязло в противоречие със самите цели, които политиката на сближаване трябва да следва, а именно намаляване на различията между регионите; поради това подчертава необходимостта да се засили надзорът с цел да се гарантира, че структурните фондове се използват в съответствие с правото на ЕС и поставените цели;

76. Изразява особена загриженост поради бавното стартиране на оперативните програми в началото на всеки програмен период, което се дължи, наред с други причини, на фазата на припокриване със завършването на предишните програми; обръща внимание на факта, че този проблем трябва да бъде решен навреме чрез отстраняване на факторите, които допринасят за подобни забавяния; за тази цел посочва, че е необходимо да се осигури известна приемственост между програмните периоди по отношение на създаването на национални системи и органи за управление и контрол;

77. Насърчава местните и регионалните органи да се възползват във възможно най-голяма степен от иновативните финансови инструменти, наред с другото, чрез револвиращи фондове за мерки за енергийна ефективност; отправя искане тези финансови инструменти да бъдат опростени, но и подложени на по-строг демократичен контрол;

Сряда, 8 юни 2011 г.

Управление на природните ресурси и устойчиво развитие

Обща селскостопанска политика

78. Потвърждава, че общата селскостопанска политика (ОСП) следва да бъде насочена и към това да допринесе за постигането на целите на стратегията „Европа 2020“, като и двата стълба на ОСП следва да окажат ценен и отличителен допълнителен принос към стратегията; подчертава, че ОСП е здраво вкоренена в Договора от Лисабон, който определя нейните цели и задачи;

79. Подчертава, че докато главната роля на настоящата и на реформираната ОСП е да гарантира продоволствената сигурност на Европейския съюз, както и глобалното предлагане на храни в периоди на повишаване на сеци и недостиг на храни, в същото време тя осигурява редица обществени блага извън рамките на селскостопанския пазар, като например поддържа производството от земеделските земи на територията на цяла Европа, моделира разнообразието на ландшафта, укрепва биоразнообразието и хуманното отношение към животните, смекчава изменението на климата, опазва почвите и водите, бори се с обезлюдяването на селските райони, бедността и сегрегацията, осигурява заетост и услуги от общ интерес в селските райони, допринесе за по-устойчиво производство на храни и подпомага възобновяемите източници на енергия;

80. Призовава Комисията да представи предложения за реформиране на ОСП с цел подобряване на ефективността и ефикасността на разпределянето и усвояването на бюджета на ОСП, наред с другото, чрез справедливо разпределение на преките плащания между държавите-членки, регионите и земеделските производители посредством по-голямо обвързване с условията за предоставяне на обществените блага, които обществото очаква, и по-целенасочени плащания с цел гарантиране постигането на най-добра възвръщаемост за обществените средства; подчертава необходимостта от запазване на двустълбовата система на ОСП и от опростяване на механизмите за прилагане;

81. Подкрепя продоволствената самостоятелност на развиващите се страни; припомня ангажимента, поет от членовете на СТО по време на Министерската конференция в Хонконг през 2005 г., за постигане на премахването на всякакви форми на субсидии за износ; счита, че новата ОСП трябва да бъде съобразена с концепцията на ЕС за съгласуване на политиката за развитие; подчертава, че Съюзът трябва да спре да прилага субсидии за износ на земеделски продукти и да продължи да координира усилията си с основните световни земеделски производители с цел премахване на субсидиите, нарушаващи търговските правила;

82. Настоява, предвид широкия спектър от цели и задачи, които ОСП е призвана да изпълни, сумите, определени за ОСП за бюджетната 2013 година, да бъдат запазени и през следващия период на финансово програмиране поне на същото равнище;

83. Призовава за повишена координация между Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) и другите структурни фондове, както и Кохезионния фонд, с цел да се укрепи териториалният подход; отправя искане към Комисията да представи конкретни предложения за това, как могат да се повишат положителните ефекти от сътрудничеството по отношение на финансирането на неселскостопански дейности по ЕЗФРСР и други свързани с това инструменти; очаква разходите, свързани с икономическата диверсификация в регионите, където селското стопанство запада, да се увеличат през периода на следващата МФР;

Рибарство

84. Подчертава, че риболовните запаси са обществено благо от жизненоважно значение за световната продоволствена сигурност; изтъква факта, че секторът на рибарството и аквакултурите и дейностите, свързани с него, често представляват главния източник на препитание и устойчива заетост в крайбрежните, островните и отдалечените региони; счита, че реформираната обща политика в областта на рибарството ще се нуждае от подходящо финансиране след 2013 г., за да постигне своите средносрочни и дългосрочни цели (стабилен, устойчив и жизнеспособен сектор на рибарството), възстановяване на запасите от риба и

Сряда, 8 юни 2011 г.

разрешаване на проблема със социалните аспекти, свързани с намаляването на риболовната дейност; признава необходимостта от засилена координация с политиката на сближаване; подчертава, че Европейският фонд за рибарство следва да се използва за подпомагане на устойчивите рибарски практики в съответствие с принципа на максималния устойчив улов, както и за запазване на морските екосистеми, като същевременно се обръща специално внимание на сектора на дребномащабния риболов;

Околна среда, изменение на климата и ефикасно използване на ресурсите

85. Подчертава, че Съюзът следва да оглави прехода към устойчива икономика и да насърчава преминаването към устойчиво общество с конкурентоспособна европейска индустрия и достъпни цени на енергията, за да се гарантира чиста и здравословна околна среда; подчертава, че това следва да бъде постигнато, наред с другото, чрез намаляване на потреблението на енергия във всички сектори, предпоставка за което е добре функциониращият вътрешен пазар и инфраструктура, децентрализиране на енергийните доставки, повишено използване на енергия от възобновяеми източници, по-добро опазване на биоразнообразието и гарантиране на устойчивостта на екосистемите;

86. Подчертава, че програмата LIFE+ беше изпълнена успешно и доказва своето значение за гарантирането на биоразнообразието и опазването на околната среда; изтъква необходимостта от продължаване на добре обезпечени програми за опазване на природата и биоразнообразието с оглед постигане на целите на ЕС в областта на околната среда, особено по отношение на програмите LIFE+ и НАТУРА 2000;

87. Подчертава необходимостта от хоризонтален подход, който да съчетава мерки за борба с изменението на климата и за намаляване на емисиите на парникови газове, по-специално мерките за пестене на енергия, във всички свързани с това области на политиката, включително във външните политики; изразява убеденост, че добре определените стимули, като например обвързването с условия на разходите и законодателството на ЕС, представляват ключов елемент за постигането на целите на „Европа 2020“ в тази област; следователно счита, че действията в областта на изменението на климата следва да бъдат включени във всички свързани с това разходни части, включително външните, както и че за новите проекти следва да се извършва оценка на въздействието върху климата; счита, че по-голям дял от приходите от европейската схема за търговия с емисии следва да се инвестира в мерки за смекчаване на последиците и иновации, свързани с климата;

88. застъпва становището, че една от основните цели на стратегията „Европа 2020“ е справянето с предизвикателството, свързано с устойчивостта, чрез въвеждане на екологични критерии и увеличаване на ефикасността на използването на ресурсите и на енергийната ефективност с цел борба с изменението на климата;

89. Съответно подкрепя предложението, изразено в прегледа на бюджета, направен от Комисията, да се включи задължение за отбелязване по прозрачен начин на това, кога секторните програми са насърчили целите „20/20/20“, свързани с климата и енергетиката и конкретизирани в стратегията „Европа 2020“, и са допринесли за постигането на целите на водещата инициатива „Ресурсна ефективност за Европа“;

90. Подчертава глобалната отговорност, която ЕС носи за справянето с изменението на климата; припомня, че ангажиментите, произтичащи от споразуменията от Копенхаген и Канкун, които имат за цел да подпомогнат развиващите се страни да се справят с последиците от изменението на климата, трябва да бъдат „нови и допълващи“ спрямо настоящата помощ за развитие, като същевременно се поддържа подходящо равнище на съгласуваност между двете политики; предлага за тази цел да бъде създадена нова програма; отново подчертава позицията на Европейския парламент относно нуждата от запазване на финансирането на всички европейски политики в рамките на бюджета на ЕС; призовава за интегриране в бюджета на ЕС на международните ангажименти на ЕС в областта на изменението на климата с цел да се постигне максимален стимулиращ ефект за ресурсите на Общността;

Сряда, 8 юни 2011 г.

Енергетика

91. Изразява убеждение, че делът на енергетиката в следващата МФР следва да бъде увеличен; счита, че технологиите за енергия от възобновяеми източници, енергийната ефективност и пестенето на енергия следва да бъдат ключови приоритети, и призовава за съответно увеличаване на финансирането от страна на ЕС в тези области; призовава Комисията да разработи конкретни целеви показатели и да гарантира, че договорените цели се постигат и че върху тях може да се упражнява ефикасен контрол в рамките на европейския семестър за координация на политиките и чрез конкретни планове, като националните планове за енергийна ефективност;

92. Подчертава необходимостта от увеличаване на средствата за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности в областта на енергетиката с цел развитие на устойчива енергия, достъпна за всички; призовава за цялостното прилагане по време на следващата МФР на вече приетия Европейски стратегически план за енергийните технологии (план SET), включително подходящо финансиране;

Свързана Европа

93. Предвид огромните потребности от финансиране в областта на транспортната и енергийната инфраструктура, както и положителните външни влияния на тези проекти, подчертава необходимостта от разработване на регулаторна рамка със стимули с цел насърчаване на дългосрочните публични и частни инвестиции в тези сфери; изисква да бъдат разработени иновативни финансови инструменти в сътрудничество с дългосрочни инвеститори;

Трансевропейски енергийни мрежи

94. Посочва необходимостта от отдаване на приоритет на енергийната ефективност и на възобновяемите енергийни източници, когато се вземат решения за финансиране на енергийната инфраструктура; подчертава неотложната необходимост от модернизиране и осъвременяване на европейската енергийна инфраструктура, от развитие на интелигентни мрежи и изграждане на междусистемни връзки, необходими за осъществяването на вътрешния пазар на енергия, за диверсифициране на източниците и маршрутите с трети държави, повишаване на сигурността на доставките, за увеличаване на дела на енергията от възобновяеми източници и за постигане на енергийните и климатичните цели; отбелязва прогнозите, че в тази област са необходими значителни инвестиции от около 1 000 милиарда евро до 2020 г., по-специално с цел да се гарантира капацитет за пренос, включително нов производствен капацитет и инвестиции в електроенергийни мрежи; отбелязва, че при настоящите световни цени на енергията необходимите значителни инвестиции могат да дойдат на първо място от частния сектор; подчертава необходимостта от максимизиране на въздействието на европейското финансиране и възможностите, предоставяни от структурните фондове и иновативните финансови инструменти за финансиране на приоритетни ключови национални и трансгранични европейски проекти за енергийна инфраструктура; подчертава необходимостта от разпределяне на значителни средства от бюджета на Европейския съюз за иновативни финансови инструменти в тази област;

Транспорт и трансевропейски транспортни мрежи

95. Подчертава, че инвестициите в ефективна транспортна инфраструктура изпълняват ключова роля за това Европа да защити своята конкурентоспособност и да осигури възможност за дългосрочен икономически растеж след кризата; счита, че трансевропейските транспортни мрежи (TEN-T) са жизненоважни за гарантирането на правилното функциониране на вътрешния пазар и осигуряват важна европейска добавена стойност, тъй като допринасят за подобряване на достъпа и оперативната съвместимост между различните части на ЕС чрез гарантиране на презгранични връзки и премахване на пречките, подобряване на използването на системите за управление на трафика и информационно обслужване, както и гарантиране на интермодалността в изграждането на транс-гранична инфраструктура, в която държавите-членки не биха инвестирали сами; счита, че TEN-T, а не съвкупността от национални проекти, следва да осигури реална европейска основна мрежа и финансирането на основни проекти следва да се оценява и преразглежда в контекста на напредъка на място и европейската добавена стойност; изразява твърдо убеждение, че съобразно с това TEN-T следва да бъдат ключов приоритет в следващата МФР;

Сряда, 8 юни 2011 г.

96. Счита, че обвързването с условия следва да се засили чрез въвеждането на принципа „или използваш, или губиш“ (отмяна на бюджетни кредити); когато разпределеното финансиране не е използвано, неизползваната или отменената част от средствата за транспорта следва да остане в бюджета на ЕС и да не се връща на държавите-членки;

97. Припомня, че за периода 2007–2020 г. за TEN-T ще е необходима обща инвестиция в размер на 500 милиарда евро; поради това счита, че е необходимо увеличаване на средствата за TEN-T в следващата МФР, придружено от повишена степен на координация между ЕС и държавите-членки, както и увеличаване на наличните за TEN-T средства и средствата за транспортни проекти в рамките на политиката на сближаване и териториално сътрудничество, като по този начин се използват по-добре съществуващите източници на финансиране; подчертава ролята, която иновативните инструменти за финансиране, в това число ПЧП и облигациите за проекти, могат да изпълняват и при финансирането на тези проекти; счита, че разходите от Кохезионния фонд следва да се правят в зависимост от спазването на общите принципи на европейската транспортна политика; счита, че финансирането на TEN-T следва активно да допринася за целите на икономическото, социално и териториално сближаване, както и за свързаните с устойчивото развитие задължения за изпълнение на целите на „Европа 2020“ и следва доколкото е възможно да отдава приоритет на транспорта с ниски въглеродни емисии;

98. Призовава Комисията да вземе предвид по-конкретно необходимостта от изместване на товаро- и пътникопотоците към по-устойчиви и ефективни транспортни потоци при осигуряване на по-ефикасна интермодалност; счита, че очакваният преглед на насоките за трансевропейските транспортни мрежи трябва да намери решения във връзка с оперативната съвместимост както на националните, така и на трансграничните железопътни мрежи, да въведе обвързване с условия за разхода на средства на ЕС за изграждане на истинска единна европейска железопътна политика и да гарантира по-широко използване на вътрешноводния и морския транспорт на близки разстояния;

Туризм

99. Припомня, че туризмът е нова компетентност на ЕС съгласно Договора от Лисабон и по тази причина той също следва да бъде отразен в следващата МФР; подчертава съществения принос на туризма за европейската икономика и счита, че европейската стратегия за туризма следва да е насочена към повишаване на конкурентоспособността на сектора и да бъде подкрепена с адекватно финансиране за следващия период;

Морска политика

100. Признава, че в бъдеще моретата и океаните ще изпълняват все по-ключова роля за световния икономически растеж; счита, че интегрираната морска политика трябва да се развива и насочва към справяне с предизвикателствата пред крайбрежните зони и морските басейни и да подкрепя „син“ растеж и устойчива морска икономика; изисква ЕС да засили своите усилия за подкрепа на амбициозна европейска морска политика, която ще позволи на Европа да отстоява своята международна позиция в този стратегически сектор; настоява на разположение на тази политика да бъдат предоставени подходящи по размер бюджетни средства;

Гражданство, свобода, сигурност и правосъдие

Насърчаване на европейската култура и многообразие

101. Подчертава, че насърчаването на европейското гражданство има пряко въздействие върху ежедневието на европейците и че то допринася за по-добро разбиране на възможностите, предоставяни от политиките на Съюза, както и на техните основни права, утвърдени в Европейската харта на основните права и Договорите; изразява убеждение, че трябва да се гарантира подходящо финансиране в областта на гражданството;

Сряда, 8 юни 2011 г.

102. Изтъква, че политиките, свързани с младежта и културата, са от съществено значение и са сред първите приоритети, които трябва да бъдат признати заради своята добавена стойност и заради това, че достигат до гражданите; призовава ЕС и държавите-членки да признаят нарастващото значение на културните и творческите индустрии за европейската икономика и техният ефект на разпространение върху други икономически сектори; изрично подчертава, че цялостният потенциал на тези политики може да бъде реализиран, само ако те са подсиурени с подходящо финансиране, и призовава техният потенциал да се използва пълноценно в рамките на развитието на селските райони и политиката на сближаване;

103. Припомня значението на спорта за здравето, икономическия растеж и заетостта, туризма и социалното приобщаване, както и факта, че член 165 от ДФЕС предоставя на ЕС нови правомощия в тази област; приветства съобщението на Комисията относно „Развиване на европейското измерение в спорта“ (СОМ(2011)0012) като първа стъпка от оценката на добавената стойност на спорта, и по-специално ежедневното му практикуване, и насочване към социалното, икономическото и организационното измерение на спорта;

Политика, свързана с младежта

104. Подчертава, че младежта следва да представлява сериозен приоритет за Съюза, както и че младежкото измерение следва да бъде видимо и засилено в политиките и програмите на ЕС; счита, че младежта следва да се възприема като междусекторна тема за ЕС, създаваща взаимодействие между различните области на политиките, свързани с младежта, образованието и мобилността; приветства водещата инициатива „Младежта в движение“ като крайъгълен камък на стратегията „Европа 2020“; подчертава по-специално, че свързаните с младежта програми, като програмата за учене през целия живот и „Младежта в движение“, които се характеризират с ниски разходи за бенефициента и следователно с висока ефективност, следва да бъдат запазени като отделни програми в следващата МФР и заслужават много по-големи инвестиции;

Пространство на свобода, сигурност и правосъдие

105. Подчертава, че създаването на добра култура на спазване на основните права и равенството, утвърдени в Договора от Лисабон, трябва да остане приоритет за Европа; подчертава, че тези ценности трябва да бъдат интегрирани в бюджета, като същевременно трябва да се гарантира подходящо целево финансиране;

106. Отбелязва, че икономическият, културният и социалният растеж на Съюза могат да съществуват само в една стабилна, законова и сигурна среда, която зачита и прилага основните права и защитава гражданските свободи; счита във връзка с това, че ефективните политики в областта на правосъдието и вътрешните работи представляват предварително условие за икономическо възстановяване и елемент от първостепенно значение в по-широк политически и стратегически контекст; подчертава важното значение на включването на приоритетите на ЕС в областта на „вътрешните работи“ във външното измерение на Съюза, включително европейската политика за съседство, по-специално с оглед на въздействието, което нарастващата миграция ще окаже върху развитието на политиките на ЕС към трети страни; подчертава необходимостта от подходящо финансиране на политиките в областта на имиграцията, убежището и сигурността и също така от отчитане на приоритетите на ЕС при тяхното изпълнение;

107. Подчертава необходимостта от интегриран подход към наболелите въпроси в областта на имиграцията и на убежището, както и към управлението на външните граници на Съюза, с достатъчно финансиране и инструменти за помощ при извънредни ситуации, в дух на зачитане на правата на човека и солидарност между всички държави-членки, при зачитане на националните отговорности и с ясно определяне на задачите; отбелязва, че във връзка с това трябва надлежно да се вземат предвид увеличените предизвикателства пред FRONTEX, Европейската служба за подкрепа в областта на убежището и фондовете за солидарност и управление на миграционните потоци;

108. Отбелязва, че делът в бюджета на Съюза за финансиране на пространството на свобода, сигурност и правосъдие е сравнително малък, и подчертава, че в бъдещата МФР за тези политики трябва да се задели подходящо и обективно обосновано финансиране, с цел да се даде възможност на Съюза да изпълнява своите дейности, особено тези, свързани с нови задачи, както са посочени в Стокхолмската програма и в Договора от Лисабон;

Сряда, 8 юни 2011 г.

109. Подчертава необходимостта от повишаване на положителните ефекти от взаимодействието между различните фондове и програми и изтъква факта, че опростяването на управлението на фондовете и допускането на кръстосано финансиране дават възможност за разпределяне на повече средства за общи цели; приветства намерението на Комисията да намали общия брой на бюджетните инструменти в областта на вътрешните работи в двустълбова структура, а когато е възможно – под споделено управление; счита, че този подход следва значително да допринесе за по-голямо опростяване, рационализиране, консолидиране и прозрачност на действащите фондове и програми; подчертава обаче, че е необходимо да се гарантира, че няма да се стигне до обръкване на различните цели на политиките в областта на вътрешните работи;

Глобализирана Европа

110. Поради непредсказуемия характер на външните събития и нововъзникващи международни кризи и извънредни ситуации повтаря своята дълбока загриженост от хроничния недостиг на финансови средства, и особено от изострените проблеми във връзка с гъвкавостта при изпълнението на външните дейности на Съюза; следователно подчертава необходимостта от премахване на несъответствието между амбициите и ресурсите във външната политика чрез осигуряване на подходящо финансиране и ефикасни механизми за гъвкавост с цел да се даде възможност на Съюза да реагира на глобални предизвикателства и непредвидени събития; повтаря своето искане бюджетните разходи, свързани с поемането на нови ангажменти и задачи от страна на Съюза, да бъдат добавени към предвидените средства, за да се предотврати поставянето под въпрос на съществуващите приоритети;

111. Посочва несъответствието между равнището на глобалната финансова помощ, предоставяна от Съюза, и неговото често ограничено влияние при съответните преговори и подчертава необходимостта от засилване на политическата роля и ефекта на лоста на Съюза в международните институции и форуми; счита, че ЕС следва да гарантира политическа роля, която е пропорционална на предоставяната от него финансова подкрепа;

Европейска служба за външна дейност (ЕСВД)

112. Отбелязва, че ЕСВД се намира във фаза на „изграждане“; подчертава, че съгласно решението на Съвета от 26 юли 2010 г. „създаването на ЕСВД се ръководи от принципа на рентабилност и стремеж към бюджетна неутралност“⁽¹⁾; подчертава необходимостта новата служба да разполага с достатъчно средства, за да даде възможност на ЕС да изпълнява целите и ролята си на фактор от световно значение; във връзка с това подчертава необходимостта от това новата служба да използва изцяло предимствата на ефективността, свързани с общото ползване на ресурси на равнището на Съюза, както и допълнителните ефекти от взаимодействието с държавите-членки, като избягва дублирания, потенциални или съществуващи припокривания, непоследователност и несъгласуваност и доведе до намаляване на разходите и икономии във всички национални бюджети, демонстрирайки по този начин действителната добавена стойност от дипломатията на Съюза;

Борба с бедността

113. Припомня, че срокът за изпълнение на Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР) до 2015 г. и на колективната цел за отделяне на 0,7 % от БНД за официалната помощ за развитие (ОПР) попадат в периода на следващата многогодишна финансова рамка; следователно подчертава, че за Съюза и неговите държави-членки е необходимо подходящо общо равнище на помощ за развитие и финансиране, за да изпълнят своите международни задължения за развитие, включително финансовите ангажменти, поети в Споразумението от Копенхаген, както и тези в Споразумението от Канкун; освен това подчертава, че и бъдещите ангажменти за разходи, които имат за цел да подпомогнат развиващите се страни в борбата с изменението на климата или за адаптиране към последиците от него, трябва да бъдат допълнителни, при запазване на съгласуваността между двете политики; настоятелно призовава държавите-членки да предприемат незабавни действия за изпълнение на своите цели за ОПР и ангажиментите си за развитие;

⁽¹⁾ Решение 2010/427/ЕС от 26 юли 2010 г. за определяне на организацията и функционирането на Европейската служба за външна дейност (ОВ L 201, 3.8.2010 г., стр. 30).

Сряда, 8 юни 2011 г.

114. Подчертава необходимостта от намиране на подходящия баланс между пряка бюджетна подкрепа, от една страна, и финансиране на устойчиви проекти, от друга; подчертава, че помощта за развитие следва да бъде разходвана по начин, който приобщава и достига до най-маргинализираните и изолирани групи;

115. Отново призовава за включване на Европейския фонд за развитие (ЕФР) в бюджета, тъй като това би повишило съгласуваността и прозрачността; настоява обаче включването на ЕФР в бюджета на ЕС да води до цялостно увеличение на бюджета на ЕС със сумата, разпределена първоначално за финансиране на ЕФР;

116. Счита, че Европейската комисия/ЕСВД следва да извършва систематично оценка на въздействието на помощта на ЕС, за да се подобри ефективността на помощта за развитие от ЕС, както и да се подобри взаимодействието между европейската и националната помощ за развитие, в съответствие с Парижката декларация;

117. Счита за важно помощта за развитие, отпускана от ЕС, да насърчава устойчивото развитие в страните получателки; подчертава, че е необходимо да се правят оценки и да се установят критерии за спазването на тази цел;

118. Отбелязва, че най-голям процент от най-бедните хора в света живеят в страните с нововъзникваща икономика; настоява въпреки това, с оглед тези правителства да бъдат стимулирани да се ангажират повече с намаляването на бедността в рамките на собствените си граници, постепенно да се въведат алтернативни схеми за сътрудничество за развитие с тези страни, като например съфинансиране;

Проектиране на ценностите и интересите на ЕС в световен мащаб

119. Подчертава, че външната политика на ЕС следва да се основава на учредителните принципи и ценности на Съюза, а именно демокрация, зачитане на правата на човека, многообразието, основните свободи и принципите на правовата държава; отново повтаря необходимостта от подсигуриране на Съюза с повече подходящи и целеви средства за насърчване на тези ценности в световен мащаб и за разширяване на сферата на мир и стабилност в съседните му страни; изтъква по-специално приноса, осъществен чрез Европейския инструмент за демокрация и права на човека (ЕИДПЧ);

120. Счита, че ЕС носи специална отговорност в международната общност за насърчване на сигурността, демокрацията и благоденствието на съседните на Европа страни, в които икономическото развитие и напредъкът в областта на стабилността са в пряк интерес на ЕС; следователно счита, че изграждането на близки и ефективни отношения със съседните страни следва да остане приоритет в програмата на Съюза за външните отношения; подчертава, че е необходим засилен финансов ангажимент от страна на Съюза, за да може да отговори на основните предизвикателства – подкрепа на демократичния преход и консолидация, добро управление, права на човека, както и на високите очаквания, произтичащи от тази морална отговорност; в същото време счита, че по-целенасоченото оползотворяване на средствата е не по-малко важно от равнищата на финансирането; в тази връзка призовава за засилено обвързване с условията в програмите на ЕС за отпускане на помощ с цел подобряване на демократичното развитие и добро управление на бюджета, намаляване на равнището на корупцията и способност за използване на подкрепата от ЕС по прозрачен, ефективен и отговорен начин;

121. Отбелязва, че ЕС наближава нов кръг от разширяване, по-специално в посока Западните Балкани; призовава следващата МФР да отчете разходите за бъдещото разширяване, а именно чрез подходящо финансиране на Инструмента за предприєдинителна помощ; счита, че Инструментът за предприєдинителна помощ (ИПП) следва да направи свой приоритет подпомагането на необходимите подобрения в страните кандидатки за спазване на достиженията на правото на Общността и улесняване на използването на финансовите средства от ЕС, по-специално за гражданското общество, социалните партньори, малцинствата, НПО, културното наследство, както и местните и регионалните органи;

Сряда, 8 юни 2011 г.

122. Подчертава, че Съюзът трябва бързо да адаптира своята политика към държавите с бързоразвиващи се икономики и да развие нови стратегически партньорства с тях; изисква от Комисията да предложи в това отношение политически инструмент, насочен към дейности, които не са свързани с официалната помощ за развитие (ОПР), но попадат в области от взаимен интерес;

123. Счита, че като се вземат предвид нарастващите глобални предизвикателства, както и глобалните отговорности на Съюза, особено в контекста на текущите политически събития в арабския свят, е крайно необходимо реструктуриране на външните финансови инструменти на ЕС; във връзка с това препоръчва задълбочено преразглеждане и по-стратегическо прилагане на неговите външни инструменти, както и разработване на нови форми на сътрудничество и механизми за изпълнение за страните партньори, за да се повиши въздействието и видимостта на външните действия на ЕС, както и да се постигне общата цел за по-голяма последователност и съгласуваност на външните действия на ЕС; подчертава, че следващата МФР следва да подкрепи съгласуваността на политиките, т.е. като гарантира, че политиките на ЕС и разходите за селско стопанство, рибарство, търговия и енергетика не са в пряк конфликт с целите на политиката за развитие;

Реакция при кризи

124. Отново припомня, че предотвратяването и управлението на кризи са основни приоритети на ЕС; във връзка с това подчертава необходимостта от осигуряване на ефективни инструменти, обезпечени с подходящо финансиране; счита, че настоящият инструмент за стабилност остава важно средство за незабавен отговор на Съюза на кризисни ситуации, но следва да се отдели по-голямо внимание на дългосрочни превантивни действия, включително изграждане на мира и предотвратяване на конфликти, по-конкретно чрез по-гъвкави програми на географски принцип;

125. Счита, че хуманитарната помощ играе ключова роля във външните отношения на ЕС; отбелязва, че природните бедствия зачестяват и последиците от тях стават по-разрушителни, като в същото време конфликтите се разгарят по-често поради борбата за ресурси, като например енергия, вода и суровини; подчертава необходимостта от гарантиране на подходящи бюджетни средства за инструмента за хуманитарна помощ и за резерва за спешна помощ, за да се избегнат ежегодните специални искания от Европейската комисия за допълнително финансиране; този бюджет следва да остане независим, за да се гарантира неутралността на хуманитарната помощ, отделена от други (например геополитически) съображения или интереси;

Администрация

126. Счита, че елемент от първостепенно значение за постигането на стратегическите цели, заложи в стратегията „Европа 2020“, е наличието на висококачествена публична администрация, както на равнището на Съюза, така и на национално равнище; призовава Комисията да представи ясен анализ на административните разходи за периода след 2013 г., като вземе надлежно предвид усилията за консолидиране на публичните финанси, новите задачи и отговорности, поверени на Съюза чрез Договора от Лисабон, и нарастването на ефективността, което трябва да бъде резултат от оптималното използване на човешките ресурси, най-вече чрез преразпределение и нови технологии;

127. Изтъква, че подобен анализ следва да проучи възможностите за взаимодействие, и по-специално за спестявания, наред с другото, чрез реструктуриране, допълнително сътрудничество между институциите, преразглеждане на методите и местата на работа на всяка институция и орган, по-добро разделяне на задачите на институциите и агенциите, средносрочното и дългосрочното финансово въздействие на политиката в областта на сградния фонд, пенсионните системи и други области на нормативните разпоредби за персонала, работещ за институциите на ЕС; счита, че този анализ може да покаже, че съществува възможност за намаляване на общия административен бюджет на ЕС, без да бъдат изложени на риск високото качество, постиженията и привлекателността на публичната администрация на ЕС;

128. Изтъква значителните спестявания, които биха могли да се осъществят, ако Европейският парламент имаше само едно седалище;

Сряда, 8 юни 2011 г.

Част IV: Организация и структура на финансовата рамка

Структура, която трябва да отразява приоритетите

129. Счита, че структурата на следващата МФР следва да улеснява както последователността в планирането, така и гъвкавостта в рамките на функциите и между тях, и да избягва слабостите на настоящата МФР, по-специално по отношение на недостига на средства по подфункция 1а „Конкурентоспособност за растеж и заетост“, подфункция 3б „Гражданство“ и функция 4 „Външни отношения“; счита, че структурата на МФР следва да направи политическите и бюджетни приоритети на ЕС по-видими за европейските граждани; настоява във връзка с това върху необходимостта от избягване на неоправдани радикални промени и от консолидиране и подобряване на съществуващата структура;

130. Отново припомня, че стратегията „Европа 2020“ следва да представлява основната политическа референция за следващата МФР; счита, в следствие на това, че структурата следва да отразява и да дава политическа видимост на измеренията на „Европа 2020“, свързани с интелигентния, устойчив и приобщаващ растеж; следователно предлага нова структура, групираща в една-единствена функция всички вътрешни политики под заглавието „Европа 2020“;

131. Предлага създаването на четири подфункции към функция „Европа 2020“ за свързани политики, които също така следва да допринасят за по-добрата координация и взаимодействие помежду им; предлага в тази връзка подфункция, включваща политики, свързани със знанието; втора подфункция, посветена на политиката на сближаване, която да отразява хоризонталния ѝ характер и приноса ѝ за постигане на всички цели на „Европа 2020“, както и на социалната политика; трета подфункция, обхващаща политики в областта на устойчивостта и ефективното използване на ресурсите; и четвърта подфункция за гражданството, която обединява подфункции 3а (гражданство) и 3б (свобода, сигурност и правосъдие) на настоящата МФР в една подфункция, като се отчетат изпитанията в миналото трудности, които възникват при обединяването на редица малки програми в една малка подфункция;

132. Счита, че следващата МФР следва да даде възможност за обособяване в рамките на функция „Европа 2020“ на мащабни проекти от стратегическо значение за Съюза; счита, че в дългосрочен план за тези проекти следва да се отпуска сума от бюджета на ЕС, за да се гарантира приемственост при тяхното планиране и стабилност в организирането им; счита, че ако за тези мащабни проекти са необходими допълнителни финансови средства, те следва да не бъдат осигурявани за сметка на по-малки успешни проекти, които се финансират от бюджета на ЕС;

133. Счита, че с оглед на интегрирания характер на стратегия „Европа 2020“ и за да се гарантира, че отпусканите бюджетни средства следват по подходящ начин развитието на стратегията, е много важно осигуряване на по-високо равнище на гъвкавост при четирите подфункции на „Европа 2020“;

134. Припомня трудностите, които възникват при обединяването на редица сравнително малки програми в една малка подфункция; предлага съответно обединяването на подфункции 3а (гражданство) и 3б (свобода, сигурност и правосъдие) на МФР за 2007-2013 г. в една-единствена подфункция;

135. Призовава за поддържане на функция за външни политики;

136. Призовава за поддържане на функция за администрация;

137. Призовава за създаването на „глобален марж на МФР“, обслужващ всички функции под общия таван за МФР и надвишаващ отделните налични маржове по всяка функция, който трябва да се задейства в рамките на годишната бюджетна процедура; счита, че в подобен марж следва също така да бъдат включени неизразходваните маржове, както и отменените и неизразходваните бюджетни кредити (поети задължения и плащания) от предходната бюджетна година;

Сряда, 8 юни 2011 г.

138. Счита освен това, че с цел подобряване на прозрачността и видимостта, следва да бъде използван допълнителен „резервен марж“ под тавана за собствените ресурси и надвишаващ тавана на МФР, за да бъде включен рискът от неизпълнение, свързан с гаранциите по заемите на Европейския механизъм за финансово стабилизиране и на инструмента, осигуряващ средносрочна финансова подкрепа на платежните баланси на държави-членки извън еврозоната, както и евентуална намеса на бюджета на ЕС в Европейския механизъм за стабилност след 2013 г.;

139. Настоятелно приканва Комисията да представи в приложение към бюджета на ЕС всички разходи на ЕС, които възникват – вследствие на междуправителствена процедура – извън бюджета на ЕС; счита, че тази информация, предоставяна ежегодно, ще осигури пълна представа за всички инвестиции, които държавите-членки се съгласяват да осъществят на равнище ЕС;

140. Предлага бюджетът на ЕС да идентифицира ясно, по възможност в приложение, всички инвестиции, които се правят във всяка област на политиките на ЕС и идват от различни части на бюджета на ЕС; в същото време счита, че Комисията следва да предоставя също така прогноза за необходимите инвестиции, които се предвиждат през целия програмен период;

141. Настоятелно изисква от Комисията да включи подробна информация за приходната част на бюджета на ЕС в своя проектобюджет, който се предоставя на бюджетния орган на ЕС; отбелязва, че общо представяне на приходната и разходната част на бюджета е всъщност стандартна практика за всички национални бюджети; изразява твърдо убеждение, че по този начин ще се поддържа постоянен дебат относно финансовата система на ЕС, като в същото време напълно признава, че бюджетният орган понастоящем няма никакви правомощия да предлага промени в тази част от бюджета;

142. Следователно предлага следващата МФР да има следната структура:

1. Европа 2020

1а. Знания за растеж

включително политиките в областта на научните изследвания и иновациите, образованието и ученето през целия живот и вътрешния пазар

1б. Сближаване за растеж и заетост

включително политиката за сближаване (икономическо, социално и териториално) и социалната политика

1в. Управление на природните ресурси и устойчиво развитие

включително политиките в областта на селското стопанство, развитието на селските райони, рибарството, околната среда, изменението на климата, енергетиката и транспорта

1г. Гражданство, свобода, сигурност и правосъдие

включително политиките в областта на културата, младежта, съобщенията и основните права и свободата, сигурността и правосъдието

2. Глобализирана Европа

включително политиките в областта на външните дейности, съседството и развитието.

3. Администрация

ПРИЛОЖЕНИЕ

Сряда, 8 юни 2011 г.

Реакция при променящи се обстоятелства: гъвкавост

143. Отново изразява становището си от своята резолюция от 25 март 2009 г. относно междинния преглед на Финансовата рамка за периода 2007-2013 г. ⁽¹⁾, че повече гъвкавост вътре в самите функции и между тях е абсолютно необходима за способността на Съюза не само да се справя с новите предизвикателства, но също така и за улесняване на процеса на вземане на решения вътре в самите институции;

Междинен преглед

144. Подчертава необходимостта, ако периодът на МФР е по-дълъг от 5 години, от задължителен междинен преглед за количествен и качествен анализ и равностетка относно функционирането на МФР; подчертава, че в бъдеще междинният преглед следва да се превърне в задължение, залегнало в регламента за МФР с конкретна процедура, включително задължителен график, която да гарантира пълното участие на Парламента в ролята му на законодателен и бюджетен орган; подчертава, че следва да бъде гарантирана реална възможност за преразглеждане на таваните, ако прегледът установи тяхната неадекватност за остатъка от периода;

Преразглеждане на таваните

145. Настоява, че степента на гъвкавост, действително осигурена с механизма за прегледа, зависи от процедурата по прилагането му и се сблъсква с общото нежелание на Съвета да я използва; счита за важно, ако корекцията на таваните за разходи трябва да остане реалистична възможност, бъдещият механизъм за преглед да предвиди опростена процедура за корекции под договорен праг; призовава освен това за запазване на възможността за увеличаване на общия таван на МФР;

Гарантиране на достатъчни маржове и гъвкавост под таваните

146. Подчертава значението на гарантирането на достатъчни резерви за всяка функция; отбелязва с интерес предложението на Комисията за въвеждането на фиксиран процент за маржовете; счита обаче, че това би могло да осигури по-добра гъвкавост, само ако бъдещите тавани се фиксират на достатъчно високо равнище, като предоставят допълнителна възможност за маневриране;

147. Подчертава, че гъвкавостта под таваните следва да се засили по всички възможни начини и приветства предложенията на Комисията, направени в прегледа на бюджета;

148. Счита, че е важно да се запази възможността за разходване на средствата в началото или в края на периода в рамките на многогодишния финансов пакет по дадена функция, за да могат да се предприемат антициклични мерки и съдържателни ответни мерки в случай на големи кризи; счита в това отношение, че съществуващата система на гъвкавост за законодателните актове работи достатъчно добре при настоящата МФР; поради това призовава в следващата МФР да се запази прагът на гъвкавост от 5 % над или под сумите, определени с процедура на съвместно вземане на решение;

149. Изразява убеждение, че неизползваните маржове, отменените и неизползваните бюджетни кредити (както за задължения, така и за плащания) от бюджета за дадена година следва да бъдат пренесени към следващата година и да представляват общ марж в МФР, който да бъде разпределен към различните функции, в зависимост от прогнозните им нужди; поради това счита, че парите, разпределени за бюджета на ЕС, следва единствено да бъдат изразходвани в този контекст, а не да бъдат връщани на държавите-членки, както се прави в момента;

150. Счита освен това, че тези предложения трябва да бъдат придружени от гъвкавост на преразпределянето, за да се правят трансфери между функциите, и от по-голяма гъвкавост между подфункциите;

⁽¹⁾ ОВ С 117 Е, 06.05.2010 г., стр. 95.

Сряда, 8 юни 2011 г.

151. Отново подчертава, че процесът на вземане на решения следва да бъде изграден така, че да позволява ефективното използване на тези инструменти;

Механизми за гъвкавост

152. Счита за особено важно поддържането на специални инструменти (инструмента за гъвкавост, Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, Фонд „Солидарност“ на Европейския съюз и резерва за спешна помощ), които могат да бъдат мобилизирани в конкретни случаи, чрез опростяване на използването им и осигуряването им с достатъчно пакети, както и чрез евентуално създаване на нови инструменти в бъдеще; подчертава, че мобилизирането на такива допълнителни източници на средства трябва да се придържа към метода на Общността;

153. Счита, че Европейският фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) е успял да осигури солидарност и подкрепа от страна на ЕС за работниците, съкратени поради неблагоприятните последици от глобализацията и глобалната финансова и икономическа криза, и поради това следва да бъде запазен в новата МФР; счита обаче, че процедурите за оказване на помощ от ЕФПГ отнемат твърде много време и са тромави; призовава Комисията да предложи начини за опростяване и съкращаване на тези процедури в бъдеще;

154. Счита, че инструментът за гъвкавост – инструментът, използван в най-пълна степен сред всички инструменти за гъвкавост, е бил много важен за осигуряване на допълнителна гъвкавост; предлага значително увеличаване на първоначалната сума за инструмента за гъвкавост, с последващо годишно увеличение през периода на МФР и запазване на възможността за пренасяне на частта от неизползваната годишна сума до година $n+2$;

155. Отбелязва, че през последните години наличните финансови средства за справяне с природни и хуманитарни бедствия са недостатъчни; призовава във връзка с това за съществено увеличаване на пакета на резерва за спешна помощ, както и за възможност за многогодишно мобилизиране на инструмента;

Срок на МФР

156. Подчертава, че при определянето на срока на следващата МФР следва да се намери правилното съчетание между стабилността на програмните цикли и изпълнението на отделните политики и срока на политическия мандат на институциите, по-специално този на Европейската комисия и на Европейския парламент; припомня, че по-дълъг срок изисква по-голяма гъвкавост;

157. Счита, че един петгодишен цикъл напълно съответства на желанието на Парламента срокът на МФР да бъде синхронизиран във възможно най-голяма степен с политическия мандат на институциите с оглед на демократичната отчетност и отговорност; изразява загриженост обаче, че на настоящия етап един петгодишен цикъл може да бъде твърде кратък за политики, за които е необходим по-дълъг период на програмиране (напр. политиката за сближаване, селско стопанство, трансевропейските мрежи) и не би съответствал напълно на изискванията за програмиране и изпълнение на тези политики;

158. Отбелязва, че десетгодишната МФР, предложена от Комисията в прегледа на бюджета, би могла да осигури значителна стабилност и предвидимост за периода на финансово планиране, но фиксирането на общите тавани и основните правни инструменти за десет години би направило МФР по-малко гъвкава и би затруднило изключително много адаптирането към нови ситуации; счита все пак, че цикъл от 5+5 години би могъл да се предвиди, единствено ако със Съвета бъде постигнато споразумение за максимално равнище на гъвкавост, включително задължителен средносрочен преглед, и това бъде включено в регламента за МФР;

Сряда, 8 юни 2011 г.

159. Счита, че седемгодишният цикъл, обхващаш периода до 2020 г., следва да бъде предпочитаното преходно решение за следващата МФР, тъй като този вариант би осигурил повече стабилност чрез гарантиране на последователност на програмите за по-дълъг период и би създал също така ясна връзка със стратегията „Европа 2020“; подчертава обаче, че при всички варианти на продължителността на следващата МФР трябва да има достатъчно финансиране и адекватна и добре обезпечена гъвкавост във и извън рамката, така че да се избегнат проблемите, възникнали през периода 2007–2013 г.;

160. Счита, че едно решение за нова седемгодишна МФР не следва да отхвърля автоматично възможността за избиране на период от 5+5 години, считано от 2021 г.; отново изразява убеждението си, че синхронизирането на финансовото програмиране с мандата на Комисията и на Европейския парламент ще повиши демократичната отговорност, отчетност и легитимност;

Част V: Съчетаване на албиции и средства: връзката между разходите и реформата във финансирането на ЕС

Достатъчни бюджетни средства

161. Напълно съзнава, че много държави-членки предприемат трудни фискални корекции в националния си бюджет и отново заявява, че постигането на европейска добавена стойност и осигуряването на добро финансово управление – ефикасност, ефективност и икономичност – следва да бъдат ръководни принципи на бюджета на ЕС повече от всякога;

162. Подчертава, че независимо от реализуемите спестявания, бюджетът на ЕС в сегашния си общ размер от 1 % от БНД не е в състояние да преодолее недостига на финансиране, който произтича от допълнителните нужди от финансиране, възникващи в резултат на Договора и на съществуващите политически приоритети и ангажименти, като:

- постигането на водещите цели на стратегията „Европа 2020“ в областта на заетостта, научноизследователската и развойна дейност, климата и енергетиката, образованието и намаляването на бедността;
- повишаването на разходите за научни изследвания и иновации от 1,9 % от БВП в момента на 3 % от БВП, което възлиза на приблизително 130 милиарда евро публични и частни разходи годишно;
- необходимите инвестиции за инфраструктура;
- значителното цялостно и изчислено по прозрачен начин финансиране за мащабните проекти, приети от Съвета, като например ITER и Галилео, както и европейската космическа политика;
- допълнителните бюджетни кредити, които все още не могат да бъдат определени количествено и които са необходими в областта на общата външна политика и политика на сигурност, включително Европейската служба за външна дейност и европейската политика за съседство;
- допълнителните нужди от финансиране, свързани с бъдещото разширяване на ЕС;
- финансирането на съществуващия Европейски механизъм за финансово стабилизиране и Европейския механизъм за стабилност след 2013 г., за да се предостави на еврозоната и на ЕС фискалната стабилност, необходима за преодоляване на кризата с дълга;
- финансовото усилие, свързано с постигането на Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР), за изразходване на 0,7 % от БНД за помощ за развитие, т.е. около 35 милиарда евро годишно, в допълнение към разходите в размер на 0,4 % от БНД понастоящем;
- ангажиментите, поети със споразуменията от Копенхаген и Канкун, които имат за цел да бъдат подпомогнати развиващите се страни в борбата им срещу изменението на климата и адаптирането им към последиците от него, и които следва да бъдат нови и допълващи спрямо ангажиментите, поети съгласно ЦХР, и до 2020 г. да възлизат на 100 милиарда щатски долара годишно, от които около една трета да бъде поета от ЕС;

Сряда, 8 юни 2011 г.

163. Твърдо счита, в тази връзка, че замразяването на следващата МФР на равнището на 2013 г., както искат някои държави-членки, не е осъществима възможност; изтъква, че дори при увеличаване на средствата за следващата МФР с 5 % спрямо равнището от 2013 г. ⁽¹⁾, ще може да бъде направен ограничен принос към постигането на договорените цели на Съюза и поетите от него ангажменти, както и на принципа за солидарност на Общността; затова изразява убеждение, че за следващата МФР е необходимо увеличение на средствата в размер на поне 5 %; призовава Съвета, в случай че той не споделя този подход, да определи ясно кои от неговите политически приоритети или проекти би могло да бъдат изцяло спрени, въпреки доказаната си добавена стойност за Европа;

164. Отново подчертава, че без достатъчно допълнителни средства в МФР в периода след 2013 г., Съюзът няма да може да осъществи съществуващите политически приоритети, а именно тези, свързани със стратегията „Европа 2020“ и новите задачи, предвидени в Договора от Лисабон, както и да реагира на непредвидими събития;

165. Отбелязва, че таванът на собствените ресурси не е променян от 1993 г.; счита, че може да е необходимо таванът на собствените ресурси да се адаптира постоянно, тъй като държавите-членки прехвърлят повече компетенции на Съюза и му определят повече цели; счита, че докато настоящият таван на собствените ресурси, единодушно фиксиран от Съвета ⁽²⁾, осигурява достатъчно възможности за маневриране в рамките на бюджета, за да бъдат посрещнати най-спешните предизвикателства пред Съюза, то той би бил все още недостатъчен, за да се превърне бюджетът на ЕС в истинско средство за европейско икономическо управление или за да допринесе съществено за инвестиране в стратегията „Европа 2020“ на равнище ЕС;

По-прозрачна, по-опростена и по-справедлива система за финансиране

166. Припомня, че според Договора от Лисабон „без да се засягат другите приходи, бюджетът се финансира изцяло от собствени ресурси“; подчертава, че начинът, по който системата на собствени ресурси се е развила, постепенно замествайки истинските собствени ресурси с така наречените „национални вноски“, поставя несъразмерно ударение върху нетните салда между държавите-членки и по този начин противоречи на принципа на солидарност на ЕС, разводнява общия европейски интерес и до голяма степен пренебрегва европейската добавена стойност; отбелязва, че на практика това състояние на нещата означава, че размерът на бюджета зависи от финансовото състояние на отделните държави-членки, както и от тяхното отношение към ЕС; настоятелно призовава в тази връзка за задълбочена реформа на ресурсите на ЕС, за да се приведе финансирането на бюджета на ЕС отново в съответствие с духа и изискванията на Договора;

167. Счита, че основната цел на реформата е постигане на независима, по-справедлива, по-прозрачна, по-проста и обективна система на финансиране, която да е по-разбираема за гражданите, и изясняване на приноса на гражданите към бюджета на ЕС; в този контекст изисква премахване на съществуващите отстъпки, изключения и механизми за корекции; изразява убеждение, че въвеждането на един или няколко източника на истински собствени ресурси на Съюза с цел замяна на системата, основана на БНД, е крайно необходимо, ако Съюзът иска някога да получи бюджета, от който се нуждае, за да допринесе значително за финансовата стабилност и икономическото възстановяване; припомня, че всяка промяна в собствените ресурси следва да се прилага в съответствие с принципа на фискален суверенитет на държавите-членки; в тази връзка настоява, че Съюзът следва да може пряко да събира собствените си ресурси, независимо от националните бюджети;

⁽¹⁾ равнище за 2013 г.: 1,06 % от БНД; равнище за 2013 г. + 5 %: 1,11 % от БНД; и в двата случая в бюджетни кредити за поети задължения при постоянни цени към 2013 г. Тези цифри се основават на предположението за седемгодишна МФР при използване на следните прогнози и предвиждания от страна на Комисията:

— прогноза на ГД „Бюджет“, направена през май 2011 г., за БНД през 2012 г.: 13 130 916,3 милиона евро (по цени за 2012 г.);

— прогнози на ГД „Икономически и финансови въпроси“, направени през януари 2011 г., за номинален ръст на БНД в размер на 1,4 % за периода 2011–2013 г. и 1,5 % за периода 2014–2020 г.

NB: Цифрите могат да се променят в съответствие с промени на прогнозите и предвижданията на Комисията, както и на използваните референтни години и вид цени (настоящи или постоянни).

⁽²⁾ 1,23 % от общия БНД на държавите-членки в бюджетни кредити за плащания и 1,29 % в бюджетни кредити за поети задължения

Сряда, 8 юни 2011 г.

168. Подчертава, че реструктурирането на системата на собствени ресурси само по себе си не засяга размера на бюджета на ЕС, а намирането на по-ефективно съчетание от ресурси за финансиране на договорените политики и цели на ЕС; изтъква, че въвеждането на нова система не би трябвало да увеличи общата данъчна тежест за гражданите, а вместо това би намалило тежестта върху държавните хазни;

169. Подчертава, че Европейският парламент е единственият парламент, който има думата по разходната, но не и по приходната част; поради това подчертава решаващата нужда от демократична реформа на ресурсите на ЕС;

170. Отбелязва потенциалните нови собствени ресурси, предложени от Комисията в съобщението ѝ относно прегледа на бюджета (данъчно облагане на финансовия сектор, продажба на търг в рамките на Системата за търгуване с емисии на парникови газове, налог на ЕС във връзка с въздушния транспорт, ДДС, данък върху енергията, корпоративен подоходен данък); очаква заключенията от анализа на въздействието на тези възможности, включително проучване на осъществимостта на различните възможности за данък върху финансовите сделки в ЕС, като този анализ също така следва да включва съответните механизми за събиране, предвид представянето на законодателно предложение от Комисията до 1 юли 2011 г.;

171. Счита, че ДФС би могъл да представлява значителен принос от финансовия сектор за покриване на икономическите и социалните разходи от кризата и за устойчивостта на публичните финанси; счита че, ДФС също би могъл частично да допринесе за финансирането на бюджета на ЕС, както и за понижаване на вноските на база БНД на държавите-членки и че Съюзът следва също така да служи за пример във връзка с движението на фондове към данъчните убежища;

Част VI: Към гладък и ефективен междуинституционален преговорен процес

172. Припомня, че съгласно Договора от Лисабон, одобрението на Парламента, произнесено с мнозинството от съставляващите го членове, е задължително за приемането на МФР от Съвета, който действа с единодушие;

173. Подчертава строгите изисквания за постигане на мнозинство както за Парламента, така и за Съвета, и подчертава значението на пълното прилагане на разпоредбите на Договора в член 312, параграф 5 от ДФЕС, който изисква в хода на процедурата по приемането на МФР Парламентът, Съветът и Комисията да вземат всички необходими мерки за улесняване на това приемане; отбелязва, че това изрично налага на институциите задължението да провеждат преговори с цел постигане на съгласие по текст, с който Парламентът може да се съгласи; изтъква освен това, че ако до края на 2013 г. не бъде приета МФР, таваните и другите разпоредби, приложими за 2013 година, ще бъдат удължени за времето, докато бъде приета нова МФР;

174. Приветства ангажимента, поет от председателствата на Съюза ⁽¹⁾, да осигурят открит и конструктивен диалог и сътрудничество с Парламента по време на цялата процедура по приемането на бъдещата МФР и отново потвърждава своята готовност да работи в тясно сътрудничество със Съвета и Комисията в пълно съответствие с разпоредбите на Договора от Лисабон по време на процеса на договаряне;

175. Настоятелно приканва в тази връзка Съвета и Комисията да спазват Договора и да положат необходимите усилия за бързо постигане на съгласие с Парламента относно метода на работа в рамките на процеса на договаряне на МФР; отново подчертава връзката между реформата в областта на приходите и реформата в областта на разходите и съответно отправя искане за твърд ангажимент на Съвета за обсъждане в рамките на преговорите за МФР на предложенията за нови собствени ресурси;

⁽¹⁾ Писмо от министър-председателя Yves Leterme до председателя Buzek от 8 декември 2010 г.

Сряда, 8 юни 2011 г.

176. Изисква на равнище ЕС да бъде започнато обширно публично обсъждане на целите, обхвата и насоките на МФР на Съюза и реформата в неговата система на приходи; предлага по-специално да се свика конференция (от тип конвент) относно бъдещото финансиране на Съюза, която трябва да включва членове на Европейския парламент, както и на националните парламенти;

*

* *

177. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията и на другите заинтересовани институции и органи, както и на националните правителства и парламенти на държавите-членки.
